

David Korpela työskentelee Suomen Kirkon Ulkomaanavun maakoordinaattorina Haitissa. Hän siirtyi Haitiin korkeakoulujen kehitysyhteistyötehtävistä Jyväskylän yliopistossa. Hänen tehtävänsä on tukea Haitin koulusektorin jälleenrakennusta. David on viettänyt lapsuutensa Afrikassa ja pitää koulutuksen kehittämistä erittäin tärkeänä osana kehitysmaiden tulevaisuutta, eritoten vaikean kriisin jälkeen.

Ensimmäinen kuukausi Haitissa

(19.4.2010) Nyt on sunnuntai-ilta ja olen kotona tietokoneen äärellä vastaamassa sähköposteihin ja suunnittelemassa tulevan viikon aktiviteetteja. Minne asennetaan koulutelttoja tällä viikolla? Ulkona sataa, pääseeköhän kuorma-auto viemään koulumateriaaleja ja telttoja kyläkouluihin kun tiet muuttuvat kuravelliksi sateen jälkeen?

Näiden käytännön huolien vastakohdaksi juhliittiin elämää. Vastakohdat ovat niin suuret. Miten voi olla näin paljon riemua niin suuren surun ja vaikeuksien keskellä? Kesken juhlan alkoi sataa kaatamalla, mikä tierää pitkää yötä tuhansille ihmisille jotka asuvat Port-au-Princen kaduilla. Osa ihmisistä rästä juhlassa palaa teltaan nukkumaan ja joutuu taistelemaan sadevettä vastaan. Tämä palautti mieleeni viime viikon vierailun paikallisen työntekijän kotiin,

si unohdin maanjäristyksen tuhot ja yhdes-
sä juhliittiin elämää. Vastakohdat ovat niin suuret. Miten voi olla näin paljon riemua niin suuren surun ja vaikeuksien keskellä?

Kesken juhlan alkoi sataa kaatamalla, mikä tierää pitkää yötä tuhansille ihmisille jotka asuvat Port-au-Princen kaduilla. Osa ihmisistä rästä juhlassa palaa teltaan nukkumaan ja joutuu taistelemaan sadevettä vastaan.

Tämä palautti mieleeni viime viikon vierailun paikallisen työntekijän kotiin,

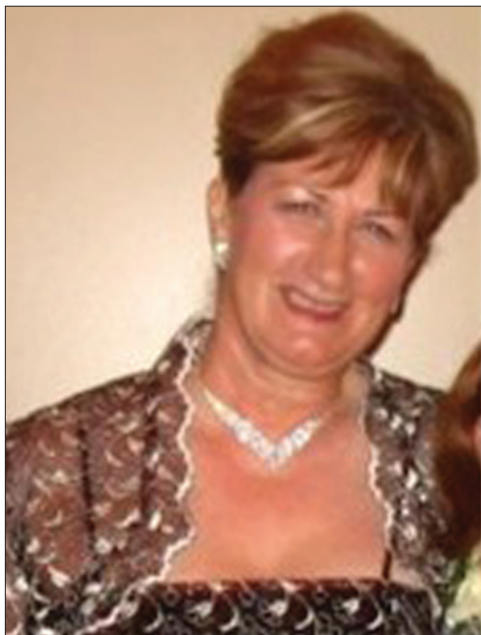
tai pikemmin entiseen kotiin. Hän halusi näyttää minulle ko-
tiin rauniot, joista hän oli ih-
meellisesti saanut omat lapsen-
sa pelastettua kaivamalla reiän
betonikattoon täysin romah-
taneen olohuoneen kohdalla.
Lapset olivat säilyneet hengis-
sä pienessä kolossa sohvan ta-
kana kun koko talo romahti.
Vaimon kohtalo ei ollut niin
onnekas ja hän esitteli minulle
reijän mistä vaimon ruumis oli
kaivettu pois raunioista. Nyt
perhe asuu kahdessa Kirkon
Ulkomaanavun lahjoittamas-
sa teltassa romahtaneen talon
vieressä. Oli järkyttävää nähdä
tämä rakennus ja vähän parem-
min ymmärtää mitä ihmiset
ovat kokeneet, kaikki tuli pal-
jon lähemmäksi omaa sydäntä-
ni.

Tänään tuli kuukausi täyteen
Haitissa. Aika on mennyt tosi nopeasti ja
aloin miettimään mitä tämän kuukauden
aikana on saavutettu. Yhdessä paikallisen
tiimin kanssa on saatu avattua seitsemän
koulua, joissa nyt opiskelee noin 5000 las-
ta.

Tästä tulee jo vähän hymyä huuleen,
sillä näiden lasten kohdalla tämä on hyvin
tärkeä askel eteenpäin rakentamaan uutta

JUTKUU SIVULLA 7

Ann Laidlaw etsi - ja löysi

Lauantaina, helmikuun 14. päivänä 2009
Ann Laidlaw kertoi tämän Sault Ste. Ma-
rien seurakunnan naistentilaisuudessa.

Ensimmäisessä Korinttolaiskirjeessä 1:26-31 sanotaan: "Sillä katsokaa, veljet, omaa kutsu-
mistanne: ei ole monta inhimillisesti viisasta, ei
monta mahtavaa, ei monta jalosukuista, vaan
sen, mikä on hulluutta maailmalle, sen Jumala
valitsi saattaaksensa viisaat häpeään, ja sen,
mikä on heikkoa maailmassa, sen Jumala valitsi
saattaaksensa sen, mikä väkevää on, häpeään,
ja sen, mikä maailmassa on halpasukuista ja
halveksittua, sen Jumala valitsi, sen, joka ei mi-
tään ole, tehdäkseen mitättömäksi sen, joka jo-
takin on, ettei mikään liha voisi kerskata Juma-
lan edessä. Mutta Hänestä on teidän olemisenne
Kristuksessa Jeesuksessa, joka on tullut meille vii-
saudeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja pyhi-

tykseksi ja lunastukseksi, että kävisi, niin kuin
kirjoitettu on: 'Joka kerskaa, sen kerskauksena
olkoon Herra.'"

Synnyin ja kasvin Skotlannissa, Edin-
burghissa. Se on kaupunki, jossa on lähes
puoli miljoonaa asukasta. Minut kasvatettiin
roomalaiskatoliseen uskoon ja uskoin Juma-
laan. Kaksikymmentäkolme-vuotiaana me-
nin naimisiin ja työskentelin graafisena tai-
teilijana. Kun tulin vanhemmaksi aloin etsiä
"totuutta."

Etsintä

Kun etsin elämän tarkoitusta ja päämää-
rää, vältin kristinuskoa, koska se oli liian lä-
hellä minua. Olin kasvatettu roomalaiskato-
lisessa kirkossa ja nyt etsin uutta ilmentystä,
uusia totuuksia. En voinut tuntea yhteyttä

JUTKUU SIVULLA 3

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu. Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal Churches in Canada and in the United States of America. Published 10 times a year.

Kirjoituksissa esiintyvät mielipiteet ovat kirjoittajien, eivätkä välttämättä vastaa lehden toimituksen mielipiteitä.

Viewpoints expressed in this publication are those of the writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher

MISSION PRESS SOCIETY

1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555
E-MAIL: editor@todistaja.com

Päätoimittaja/Editor

Outi Alopaeus: editor@todistaja.com

Tuotanto ja ulkoasu/Production Manager

Keijo Sakara: keijo@todistaja.com

Oikoluku

Helena Rantanen, Terttu Karhinen
Veera ja Klaus Lehtimäki

Aluetoimittajat

Eljas Rossi, Rudolph Hyvärinen

Toimituskunta

Erkki Ahonen, Liisa Lienes, Osmo Pieniniemi,
Eljas Rossi, Ulla Saari, Aimo Selin.

Yhdyshenkilö Suomessa

REIJO METSÄLÄ
Velhontie 2 G 58 48350 Kotka
PUH 44.555.2506

Ilmoitushinnat:

\$10.00 palstatuuma.
Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

Kanadassa ja USA:ssa:

Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

Kanadassa: \$35.00. (sis. GST)

Kanadasta Yhdysvaltoihin \$40.00.
Tilaus Kanadasta muihin maihin \$45.00

USA: US \$40.00

Tilaus USA:sta muihin maihin US \$45.00

Suomesta:

Pankkilaitoksista tilisiirtona Sampo-
nimellä Totuuden Todistaja (koko nimi),
tili No. 800014-70846016. Vuositilaus 35 euroa.

Muista maista:

CAD \$45.00, US \$45.00 tai 40.00 euroa.

OSOITTEITA

Lähetyskoordinaattori

Ari Rocklin
1908-620 Toronto St.
Victoria BC V8V 1P7
Canada
E MAIL: ari.rocklin@lahetys.info www.lahetys.info

Lähetyskassa USA

Ulla Saari
6804 Trade Wind Way, Lantana
FL 33462-4048 USA

ISON KIRJAN KOORDINAATTORI

Sylvia Rukkila
sylviarukkila@sympatico.ca

\$4.00 (GST INCL.) 3.50 euroa

GST No. R 121903561

Publications Mail Agreement No. 40028608

Publications Mail Registration No. 09505

"We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publications Assistance Program (PAP), toward our mailing costs."

Canada

TOIMITTAJAN PÖYDÄLTÄ

**Onko mahdollista, että tämä on jo kesälehti...mi-
hin tämä aika on mennyt? Tässä muistutus, että tämä painos on kaksois-
numero. Olemme kiitol-
lisia kaikille, jotka jatku-
vasti tuette lehteä tavalla
tai toisella. Lehti on juuri
sinua varten ja on hienoa
tehdä yhteistyötä kans-
sasi. Toivotamme kaikille
oikein hyvää, siunattua ja
turvallista kesää ja tava-
taan sitten elokuussa!**

Tämän kuun kalenterissa on merkitty yksi päivä "isienpäiväksi", tavan mukaan. On todellakin tärkeää juhlia meidän isiämme. Tässäkin painoksessa on pari artikkelia isille omistettuja. Monilla meistä on isä jo muuttanut tästä ajasta iäisyyteen. Mutta monilla on vielä isä, lähellä tai kaukana, jota voi muistaa jollakin kauniilla tavalla. Tässä käytän tilaisuutta hyväksi ja huomioin omaa isääni, jota rakastan enemmän kuin mitkään sanat voisivat kertoa.

Isä, olen saanut tuntea ja kokea rakkauttasi pienestä työstä lähtien, aina tähän päivään asti. Olen oppinut sinulta

paljon ja minulla on vieläkin oppimista. Kaikista tärkeintä on se, että johdatit minut taivaan tielle. Muistan vielä hyvin kun 7 vuotiaana polvistuin sängyn vierelle ja sinä ja äiti rukoilte kanssani. Siinä sain luovuttaa elämäni Jeesukselle Kristukselle, ja ottaa Hänet vastaan omakohtaisena pelastajana. On ollut etuoikeus tehdä kanssasi evankeliumin työtä nämä viimeiset kaksi vuotta. Kiitos esimerkillisestä elämästä läpi vuosien.

Kesäkuun 7. päivänä täytät 75 vuotta. Muistan niin selvästi kun kokoonnuimme Sudbryn Siion kirkon alakerrassa juhlimaan 50-vuotista päiväsi. Silloin kirjoitin laulun sinua varten. On vaikea uskoa, että siitä on jo 25 vuotta! Laulun sanat soivat vielä voimakkaammin sisimmässäni kuin silloin, ja haluan tähän kirjoituksen loppuun liittää ne uudelleen. Sävelen sinä tiedät. Koko perheenä haluamme toivottaa sinulle taivaan Isän siunausta, johdatusta ja terveyttä jokaiselle päivälle.

Onnea sinulle isä

Toivon onnea sinulle isä
Toivon iloa sinulle lisää
Taivaan siunausta ja johdatusta
Toivon onnea sinulle isä

Kiitos vuosista menneistä isä
Ovat kauniina muistossain
Olet johdattanut mua kulkemaan
Taivaan tietä myös niin kuin sinä.

Olet mulle myös ystävä isä
Aina kuuntelet, ymmärrät
Olet isistä parhain ja ystävä aina
Olet rakas sä mulle isä

Älä huolehdi huomisesta
Olet Herran kädessä ain
Hän sun murheesi poistaa
ja kotihin johtaa
On sun ilosi Herrassa ain.

OUTI

Kantava voima elämässäni

On enää vaikea kuvitella elämää ilman Jumalaa, kun olen ollut uskossa jo jonkin aikaa. Kuinka olikaan niin vaikea antautua ja jättäytyä Jeesuksen huomaan? Kasvoin luterilaisessa kodissa, jota harras uskovainen isoisä hallitsi esimerkillään. Minua vähän vanhempi serkkuni tuli uskoon, kun olin 12-vuotias, ja se vaikutti minuun syvästi. Tunsin Jumalan kutsuvan minuakin voimakkaasti ja kamppailin ratkaisun edessä muutamia kuukausia.

Eräänä yönä kuulin selvästi sanat: "Sei-
ja, antaudu tänä yönä." Mutta minä halusin paeta Jumalaa ja huusin, että ei vielä! Olin aivan tuskanhiessä. Pidin sittenkin parhaan tyttöystäväni ystävyyttä Jeesusta tärkeämpänä. Seuraavana aamuna herätessani olin täysin kylmä uskonasioille, ja Jumalan ääni lakkasi kuulumasta sisimmässäni. Konfirmaatiotilaisuudessa, jolloin monet ystäväni herkistyivät Jumalan edessä, olin täysin kylmä ja ajattelin vain seuraavan päivän urheilukilpailuja. Urheilu oli täysin valannut minut.

Jumala rakkaudessaan ei jättänyt minua. Uskonasiat alkoivat taas vaivata minua lukion viimeisellä luokalla. Mutta nyt kaikki olikin monimutkaisempaa. Kaikki piti yrittää todistaa järjellä, eikä niin vain antautua uskon vietäväksi. Ahmin uskonnollista kirjallisuutta tieteen valossa, mutta ratkaisun teko vain siirtyi.

Olin jo 29-vuotias ja asuin Winni-

pegissa, kun Jumala alkoi jälleen hyvyydellään kutsua. Kaikki oli hyvin, mutta se kaikkein tärkein ratkaisu oli tekemättä, ja se vaivasi minua. Olin tullut siihen tulokseen, että on aika jättää kaikki pohdiskelu ja järjen päätelmät ja antautua Jumalalle. Sisimmässäni tiesin, että Jumala oli olemassa, vaikka en sitä ollut tieteellisesti todistanutkaan. Sain eräänä tiistaina kutsun samana iltana pidettävään kokoukseen, jossa olisi Suomesta vieraileva evankelista puhumassa. Lupasin tulla ja mielessäni päätin, että tänä iltana jättäisin elämäni Herralle. Pyysin miestäni Alvinia mukaan, ja hän suostui, vaikkakin väkinäisesti. Kokouksen lopussa alttarikutsun kuulussa käteni ei kuitenkaan noussut, vaikka itku oli vallannut olemukseni. Ihmeellistä järeäpäisyyttä! Evankelista tuli kuitenkin puhumaan ja kysymään, ollaankos täällä uskossa. Totuuden paljastuttua hän kysyi, saisiko hän rukoilla puolestani.

Polvistuimme Jumalan eteen ja hän rukoili syntisen rukouksen puolestani ja julisti syntini anteeksi Jeesuksen veren kautta. Seuraavassa hetkessä kaikki oli muuttunut - olin Jumalan lapsi! Vuosia kestänyt etsiskely ja pakoulu oli loppunut, ja olin syntynyt uudesti. Sain esimakua Jumalan valtavasta rakkaudesta, mikä myöhemmin on ollut ja on edelleen kantava voima elämässäni.

Jälkeenpäin saimme kuulla, että tämä vieraileva puhuja, Naimi Ahvenainen, oli matkalla profetian kiidättämänä. Hän etsi määrättyä nuorta pariskuntaa pitkin Kanadaa, ja kun hän Winnipegissa nousi puhujan lavalle, Herra ilmoitti, että mieheni ja minä olimme tuo pariskunta. Ihmeelliset ovat keinot, joita Herra käyttää.

Meillä oli riemullinen tapaaminen Naimin kanssa seuraavana kesänä Suomessa, jolloin meillä oli yhdessä tilaisuus kiittää Jumalaa Hänen loputtomasta armostaan.

SEIJA SIPPOLA

Lauri Tomminen

täyttää kesäkuun 7 päivänä
75 vuotta

Sydämelliset onnittelut ja
Jumalan runsasta siunausta.
Kiitollisena monien vuosien
arvokkaasta työstä
Todistaja-lehden hyväksi

Mission Press Society

Rampa kävelee!

Tänä keväänä 25. helmikuuta 2010 Thunder Bayssä, nainen nimeltä Mary koki ihmeen. Kun Mary ja hänen miehensä muuttivat seitsemän vuotta sitten Sudanista Kanadaan, heillä oli suuria toiveita uudessa maassaan. Maryn toive oli, että lääkärit täällä voisivat auttaa häntä saamaan liikuntakyvyn takaisin.

Mary Sekwatilla oli jatkuvasti kipua. Hän ei pystynyt kävelemään. Toisinaan hän oli vuodepotilaana kuukausia kerrallaan viidentoista vuoden aikana. Lääkärit Sudanissa ja Jordaniassa, missä hänen miehensä luki maisteriksi, olivat tehneet kaikkensa, mutta ilman tuloksia. He koittivat polvilumpio manipulointia, liikuntaa ja kipulääkkeitä, mutta röntgenkuvat näyttivät, että polvinivel vain heikkenee. Lääkkeet olivat tehottomia lievittämään turvotusta.

“Kaikkien näiden vuosien aikana,” Mary sanoo: “Tunsin Jumalan koskettavan ja sanovan minulle: ‘Minä olen kanssasi.’ Ihmiset sanoivat minulle, että joudun kärsimään loppuelämäni, mutta sanoin: ‘Ei! Viimeinen asia mikä minussa kuolee on toivo.’”

Näihin aikoihin Thunder Bayn pastori Marko Selkoma oli rukoushuoneessa janoten enemmän Jumalan

voimaa, kun hän kuuli hyvin selvästi äänen joka sanoi: “Marko, viimeiset seitsemäntoista vuotta olet saarnannut ja opettanut Sanaani, ja se on hyvä asia, mutta nyt haluan että alat “tehdä” sitä! Laita se käytäntöön.” Marko sanoi: “OK. “ Pastori Selkoma toteaa, että hän on tyhjä ilman Pyhää Henkeä. “En voi parantaa ketään,” hän sanoo hymyillen. “Mutta Jeesus voi.”

Sen jälkeen kun Mary putosi omassa kodissaan portaita alas tyttövauva sylissään, hän päätti mennä leikkaukseen, jota spesialisti, tohtori Puskas, oli suositellut siirrettäväksi, kunnes hän täyttäisi viisikymmentä vuotta. Monet kaatumiset ja jatkuva kipu tekivät hänet epätoivoiseksi. Kesäkuussa, vuonna 2008 tehty polvileikkaus kyllä onnistui, mutta paraneminen ei kuitenkaan edistynyt.

Sen jälkeen Mary käveli vain rollaattorin avulla ja erityinen tuki asennettiin polveen. Hänen piti nostaa jalkansa käsin pukiessaan tai istumaan käydessä. Huolimatta erinomaisesta fysioterapiahoidosta St. Joseph’s Heritage altaassa, Maryn jalka heikkeni. Dr. Puskas myönsi, että “ellei ihme tapahdu”... ei ollut enää mitään mitä hän voisi tehdä.

Mary ja hänen miehensä olivat erossa toisistaan, joten

hän oli viiden pienen lapsen yksinhuoltajana. Helmikuun 17. päivänä Mary oli huoneessaan rukoilemassa, kun hän kuuli Jumalan sanovan hänelle: “Mary, nouse ylös ja mene Saalem kirkkoon, torstai-illan rukouskokoukseen. Jotain tulee tapahtumaan polvellesi siellä.” Mary ei epäröinyt. Jättäen vanhimman tyttärensä hoitamaan nuorempia sisaruksia, hän meni kokoukseen.

Seistessään ja odotellessaan rukouspalvelua, hän huusi Jumalan puoleen: “En ole hyvä ihminen. Tiedän, että se mitä olemme tehneet (viitaten hänen ja miehensä eroon) ei sinua miellytä. Mutta Jumala, tee jotain! Armahda minua ja paranna minut.” Maryn polvi lähes romahti hänen altansa, mutta hän tunsu niin kuin jonkun käsi tukisi häntä vasemmalta puolelta, ja toinen henkilö tuki häntä oikealta. Hän katsoi ylös kiittääkseen heitä, mutta siinä ei ollut ketään lähellä. Juuri silloin, pastori Selkoma tuli ja sanoi hänelle: “Mary, olen nähnyt enkelin seisovan vierelläsi. Yhden tai kaksi enkeliä.” Marko rukoili Maryn puolesta ja kysyi häneltä, voisiko hän kävellä. Mary otti askeleen ilman apua, sitten toisen, ja kolmannen. Hän alkoi juosta ympäri huonetta huutaen: “Minä olen parantunut! Olen parantunut! “ Tukilaitteet ovat nyt historiaa. Hymy Maryn kasvoilla on yhtä lämmin kuin Afrikan aurinko. Hänen lääkäriinsä, tohtori Klassen oli sanaton. Maryn metallipolvi ei taivu kokonaan, mutta kipu ja heikkous on poissa. “Tämä jalka on nyt vahvempi kuin toinen”, hän sanoi.

Mary kiittää kaikkia, jotka ovat auttaneet häntä toipumaan, erikoisesti Sudanissa ja Kanadassa. Myös Yhdysvalloissa kaikkia niitä, jotka ovat rukoilleet hänen puolestaan, mukaan luettuina ystävät Redwood kirkossa. Mutta ennen kaikkea hän kiittää Jeesusta, ja sanoo: “Ilman Häntä ei ole onnea, kunnes luovutat Hänelle koko elämäsi. Anna kaikki avaimet Hänelle, jotta hän voisi tulla sydämeesi ja antaa sinulle oman ilonsa.” Maryn kasvot ovat todistuksena tästä.

KIRSTI OLSSON THUNDER BAY, ON
SUOMENNOS: OA

Ann Laidlaw etsi - ja löysi

JATKOA ETUSIVULTA

kristittyihin, koska en tuntenut itseäni tarpeeksi hyväksi. Tunsin, että olen syntinen mutta en tiennyt kuinka päästä kuilun yli. En viihtynyt kristittyjen seurassa, koska tunsin, etteivät he ymmärtäneet minua. Kuitenkin minä ”ihmettelin” rätä niin kutsuttua Jumalaa tai totuutta tai mitä tahansa, mikä oli minun olemassaoloni ulkopuolella. Totuuden täytyi olla jotakin enemmän mystistä tai kaukaista kuin mitä minä olin jo kokenut.

Rosicrusianin salaseura

Totuuden etsinnässäni en jättänyt ulkopuolelle mitään uskontoa tai ”uskonsysteemiä”. Liityin rosicrusianiin, metafyyssiseen salaseuraan. Löysin suurta viisautta, uskomattomia filosofisia haasteita. Se viehätti minua monia

vuosia ja antoi minulle suurta henkistä ravintoa. Vähän epätavallista, mutta pidin näistä toisinajattelijoiden ideoista. Tunsin, että olin löytänyt elämän salaiset totuudet ja tunsin itseni enemmän älyllisesti ja hengellisesti edistyneeksi. Kuitenkin oli jotakin mieleni taustalla, joka ei tuntunut oikealta.

Rosicrusianit puhuivat Jeesuksesta, joka oli mukava, hyvä ihminen, mutta ei Jumala. Omituista, enhän uskonut Raamattuun, niin miksi en ollut tässä asiassa rosicrusianien kanssa samaa mieltä? Luulen, että aina pidin Jeesuksesta. Pidin siitä, kuka Hän oli Raamatussa ja kuinka Hän kohteli jokaista armollisesti, lapeudella. Jostakin syystä en pitänyt siitä, että Jeesusta arvosteltiin.

Tutkin asioita myös jehovan todistajien kanssa, mutta en löytänyt mitään vakuuttavaa, joka

olisi tyydyttänyt minua. Heilläkin oli joitain erimielisyyksiä Jeesuksen suhteen. Kysyin itseltäni: ”Miksi tämä Jeesus on aina riitelyn kohde?”

Okkultismi

Rosicrusian seuran jälkeen käännyn okkultismiin, kiinalaiseen astrologiaan, tähdistäennustamiseen, mutta nämä eivät antaneet minulle mielenrauhaa. Tosiasiassa, se toi vain lisää orjuutta. Sotkeennuin tarot kortteihin, teenlehtiin, horoskooppeihin, kädestäennustamiseen ja noitiin. Yhtenä päivänä kodissani meedio ennusti tapahtumia elämästäni pelottavalla tarkkuudella. Tarkat yksityiskohdat hämmästyttivät minua. Hän kysyi onko lapseni siunattu. Ei tietenkään ollut, koska en ollut kristitty. Hän kehotti minua toistuvasti viemään lapseni siunattavaksi ja ihmettelin, miksi noitameedio

on niin huolestunut kristillisestä tapahtumasta.

Meedio ei ollut kristitty—minä jopa tiesin, että okkultismi ja kristinuskko ovat vastakohtia. Olin vaivaantunut, koska hänen sanansa olivat niin tarkkoja. Kauhistukseksi asiat kävivät toteen seuraavana päivänä. Ihmettelin mitä hän vielä sanoo, mikä on totta. Minun pitäisi ottaa selvää kristinuskosta! Ehkä siinä on jotain, mitä minä en tiedä ja hän tietää.

Kristinuskko

Menin lähinnä olevaan presbyteerikirkkoon, ja kerroin papille, että tahdon tietää, onko Jumala olemassa. Halusin hänen opettavan minulle, kuinka uskotaan Jumalaan. Kerroin hänelle, etten usko Raamattuun, ja että minulla on paljon kysymyksiä, joihin hän sitten vastasikin. Aloin osallistua konfirmaatioluokkiin joka viikko.

Viikot kuluivat, ja hitaasti hänen selityksiensä avulla aloin ymmärtää, kuka Jeesus on. Tein päätöksen olla kristitty ja käy-

dä kirkkossa. Tein myös julkisen tunnustuksen uskostani Kristukseen konfirmaatioseremoniassa, sunnuntaiaamun jumalanpalveluksessa.

Seuraavana jouluna kaksi tyttöä Campus Crusade of Christ-järjestöstä, pysäytti minut kaupan ulkopuolella. He kysyivät, mitä joulu merkitsi minulle. Kerroin heille joulupukista ja Jeesuksen syntymästä. He kysyivät minulta, olenko koskaan pyytänyt Jeesusta elämään—En—Haluaisinko minä—Kyllä. Tiesinkö, että olen syntinen—Oi, kyllä tiesin ilman epäilyä, että olen syntinen. Niin rukoilin heidän kanssaan kadulla syntisen rukouksen. Tytöt olivat täynnä iloa, mutta minä en tuntenut, että mitään olisi muuttunut. En itkenyt enkä tuntenut itseäni onnelliseksi. He antoivat minulle joitakin lentolehtisiä luettavaksi. Ostin myös kirjan C.S. Lewisin Pelkkä Kristillisyys, mikä auttoi minua paljon. Mutta en vieläkaan ymmärtänyt Raamattua.

ELÄMÄN HUIPPUHUETKIÄ

Ihmisen elämää on varmaan joskus verrattu vuoristorataan. Vauhti on äärimmillään! Tulee myös kohtia, missä ollaan pelon valtaamia. Elämän taivalle voi ilmestyä synkkiä pilviä.

Kaikilla meillä on omat huippuhetkemme. Kun urheilija astuu palkintokorokkeelle ja kaulaan ripustetaan kultamitali, niin silloin kansallislaulua kuunnellessa koetaan ainutlaatuista huipulla olemista. Jotakin on onni potkaissut niin, että on onnistunut voittamaan lotossa päävoiton. On tuntunut siltä, että ollaan tultu kuin huipulle, missä arvaamattomat tunteet lyövät yli elämän laitojen.

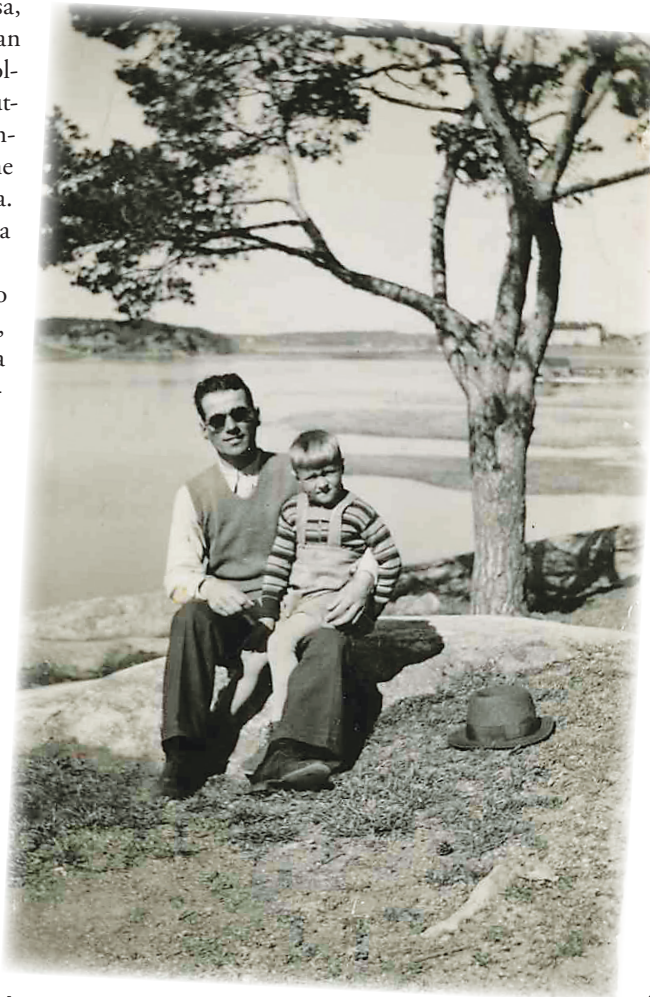
Viipurissa syntyneenä Karjalan poikana olen perheeni kanssa kaksi kertaa taivaltanut evakkotaipaleen. Siellä tuhansien muiden joukossa taivallettiin päivit-

täin noin 20 km, jalkapatikkassa, aina seuraavaan levähdyspaikkaan saakka. Siinä lie pienelle pojalle ollut seikkailunkin tunnelmaa, mutta mitä kokivat vanhempani! Isäme ollessa rintamalla, oli äitimme osa kantaa huolta tulevaisuudesta. Huipputunnelmat olivat kaukana evakkotaipaleelle joutuneilla.

Vanhempani tulivat uskoon jo nuorena. Muistan isäni kertovan, kuinka hän metsässä puun juurella polvistui ja antoi elämänsä Jeesukselle. Siinä samalla hän myös koki kutsun evankeliumin työhön.

Yksi elämäni merkittävä hetki oli, kun 10-vuotiaana poikasena istuin hengellisessä kokouksessa Turun Smyrna-Siion rukoushuoneella. Suu auki kuuntelin monipäisen kitarakuoron kaunista laulua. Siinä etupenkin tuntumassa oli meitä poikia koko penkkirivillinen. Kuuntelimme saarna samalla vähän siinä hauskaa pitäen. Jotenkin kummalla tavalla alkoi sisintä häiritä tuo puhujan saarna. Tiesinhän toki sen, ”että usko tulee kuulemisesta, mutta kuuleminen Kristuksen Sanan kautta.”

Siinä se oli. Pienen pojan sisimmässä Sanan saarna tuli kohti, kuin terävä miekka. Se vaikutti todellisen synnintunnon. Se ei ollut pahojen tekojen muistutus, vaan kaipaus kohdata Kristus syntienanteeksiantajana. Siinä koin yhden elämäni huippuhetken. Katumuspenkki täyttyi itkevistä pojista, jotka luovuttivat elämänsä Kristukselle. Miten autuasta oli palata kotiin sinä iltana. Pienenä harmina olivat vielä asiat, jotka tehtyinä tekoina painoivat

Lauri isänsä Matin kanssa Turussa, Uittamossa

tunnolla. Tuli tunnustamisen tarve äidille ja isälle. Silloin sain täyden vapauden ja koin, mitä on kokea pelastusvarmuus uskossa Kristukseen.

Siinä hetkessä laskettiin vahva perustus pienen pojan tulevaisuudelle. Monet muutkin valtavat hetket elämässäni liittyvät Jeesuksen seuraamiseen. Niistä on

mahdotonta kertoa toiselle ihmiselle tyhjentyvästi ja ymmärrettävällä tavalla.

Yksi myös koko elämäni vaikuttava huippuhetki oli, kun tapasin tulevan vaimoni Airin. Avioliitto on Jumalan Sanan mukainen, miehen ja naisen yhteinen liitto. Rakkauden sitein kestää avioliitto ja perhe yhdessä vaikeimpinakin aikoina. Jumala antoi meille ihanat lapset, Jounin ja Outin. Lapsenlapsemme Melodi ja Krystal, jotka ovat rikastuttaneet elämäämme niin monella tavalla, seuraavat esi-isien ja äitien ja jalanjalkia.

Usko, ja siinä eläminen on hyvin henkilökohtainen kokemus. Se ei ole näyteltävää, mutta hänestä, joka sen elämässään kokee, tulee iloinen ja onnellinen ihminen. Elämä Kristuksen yhteydessä on huippua silloinkin, kun sen vuoristoradalla koetaan monenlaisia ikäviäkin elämää koskettavia tapahtumia.

Isänpäivänä edesmennyt isäämme muistellessa tulee mieleeni, mitä vuosia sitten Helsingin Saalemissa pidetyssä viipurilaisten muisteloiden illassa eräs sisar sanoi isästä: ”Matti Tomminen todella rakasti Jeeusta.”

Suosittelen sinulle Kristusta. Koet olevasi huipulla elämäsi matkalla. Kiitollisena edesmenneelle isälleni hänen esimerkistään uskon tiellä ja miten hän todella rakasti Jeesusta.

Toivotan kaikille isille Siunattua Isienpäivää!

LAURI TOMMINEN

Ann Laidlaw etsi - ja löysi

JATKOA SIVULTA 3

Kanada

Kohta tämän jälkeen muutimme Kanadaan. Emme tunteet ketään. Vaikka yritin vielä mennä kirkkoon, minusta oli rankkaa elää puhdasta kristityn elämää yksin. Ennen pitkää kristillinen elämäntyylini mureni. Oli vaikea uskoa, että Jumala halusi olla kanssani tekemisissä valitsemani elämäntyylini takia. Mutta huolimatta elämäntyylistäni, minä vielä uskoin Jumalaan.

Kohta tämän jälkeen menin kuuntelemaan kristillistä lauluryhmää ja annoin uudelleen elämäni Jeesukselle. Silloin tapasin ”nämä helluntailaiset”. He eivät olleet minun tyyppiäni, koska ajattelin, että he ovat liian tunteellisia. Kuitenkin osallistuin joihinkin erikoiskokouksiin helluntaikirkossa, joka nyt on minun kirkkoni, ja kuulin ensi kertaa Pyhän Hengen kasteesta. Halusin tulla kastetuksi Pyhällä Hengellä. Menin eteen rukoiltavaksi ja Jumala kastoi minut Pyhällä Hengellä. Sain halun lukea Raamatua ja liityin ystäväni raamattupiiriin.

Löysin Raamatusta, että siellä kielletään sekaantu-

minen okkultismiin. En ollut tiennyt sitä. Vuosien kokemuksesta voin todistaa, että saatana ja sen demoninen voima on todellista—koin monia pahoja tilanteita niiden tähden. Ne jättivät minuun myös lamaannuttavia pelkoja.

Viidennessä Mooseksen kirjassa 18:10-15 sanotaan: ”Älköön keskuudessasi olko ketään, joka panee poikansa tai tyttärensä kulkemaan tulen läpi, tai joka tekee taikoja, ennustelee merkeistä, harjoittaa noituutta tai velhoutta, joka lukee loitsuja, kysyy vainaja- tai tietäjähengiltä tai kääntyy vainajien puoleen. Sillä jokainen, joka senkaltaista tekee, on kauhustus Herralle, ja sellaisten kauhustusten tähden Herra, sinun Jumalasi, karkottaa heidät sinun tieltäsi. Ole siis nuhteeton Herran, sinun Jumalasi, edessä. Sillä nämä kansat, jotka sinä nyt karkoitat, kuuntelevat kyllä merkeistäennustajia ja taikureita, mutta sinulle ei Herra, sinun Jumalasi, sitä salli. Sinun keskuudestasi, veljiesi joukosta, Herra, sinun Jumalasi, herättää sinulle profeetan, minun kaltaiseni; häntä kuulkaa.”

Tein parannuksen ja kaduin kaikkea sekaantumista okkultismiin ja aloin katsoa Jumalaan, suunnan lähteenä eikä meedioihin tai horoskooppeihin.

Pari yötä tämän jälkeen, kun mieheni oli töissä yövuorossa, heräsin kauhuissani, tukehduttavassa pelossa ja tiesin jotain pahaa olevan luonani. Juoksin alas olohuoneeseen, kyyristyin sohvan nurkkaan ja otin Raamatun

toivoen saavani jotain lohtua. Silloin en vielä tuntenut Raamatua hyvin. Avasin sen Sananlaskujen kohdalta ja nämä olivat ensimmäiset sanat, jotka luin: ”Kun menet maata, et pelkää mitään, ja maata mentyäsi on unesi makea. Pääset peljästyvästä äkkikauhustuksesta ja turmiota, joka jumalattomat yllättää. Sillä sinä saat luottaa Herraan, Hän varjelee sinun jalkasi joutumasta kiinni” (Snl. 3:24-26).

Menin takaisin vuoteeseen sanoen nuo jakeet ääneen. Oli eri asia lukea ne tai uskoa ne. Vielä huoneeseen mentyäni tunsin sen pahan, mutta olin suojattu pelolta. Kävin nukkumaan ja jätin Raamatun auki viereeni näiden sivujen kohdalta. Pelon side oli katkennut.

Kun olin räyhtynyt Pyhällä Hengellä, sain voiman elää Kristukselle. Haluni lukea ja ymmärtää Raamatua kasvoi samoin kuin haluni rukoilla ja seurustella muiden kristittyjen kanssa. Tulini huomaamaan, että ihmisen ei tarvitse olla ”hyvä” tai ”puhdas” ennen kuin tulee kristityksi, vaan voi tulla sellaisena kuin on ja antaa Kristuksen tehdä pudistus työn meissä. Ensimmäinen Johannes 4:19 sanoo: ”Me rakastamme, sillä Hän on ensin rakastanut meitä.” Koska Hän ensin rakasti minua...minä rakastuin Häneen.

ANN LAIDLAW, SAULT STE. MARIE, ON
SUOMENNOS: TERTTU RANTA

Kuinka ateisti sai ryövärin armon

Jumalan johdatus on joskus merkillinen. Näin kävi tämän kirjoittajalle. Herra avasi yllättäen ovet vapaaehtoiseen vankilatyöhön erääseen maamme vankilaan. En itse pannut asian hyväksi kortta ristiin. Vankilan johtaja ja pastori kirjoittivat oma-aloitteisesti minulle vankilälähetin lupakirjan. Siitä ymmärsin, että Kutsujani haluaa johtaa vankilatyöhön. Kesti jonkin aikaa ennen kuin pääsin sisälle vankilaelämän kiemuroihin. Vähitellen tajusin, että vankilassa vallitsee erilainen kulttuuri. Siellä on erilainen kieli, käyttäytymistavat, jne... Sekin selvisi, että maailman murjomien miesten sisimmässä asuu tyhjyys, aivan kuin muurin ulkopuolella olevillakin.

Alfa - kursseja vankilassa

Oli riemullista julistaa "vangeille vapautusta". Sain kertoa Jeesuksesta. Hänestä, joka tuli etsimään, ja pelastamaan eksyksiin joutuneita ihmisiä. Pastorin suostumuksella sain käynnistää myös Alfa-kurssin. Se osoittautui hyväksi suljetussa laitoksessa. Kerran viikossa pojat tulivat vapaaehtoisesti Sanan äärelle. Sana vaikutti ja useita poikia tuli uskoon. Eräs heistä oli nuori mies. Sanokaamme häntä Kariksi. Hän oli sovittamassa rattijuoppoudesta saamaansa tuomiota. Kari oli yksi innokkaimista kurssilaisista. Jo useita viikkoja ennen hänen vapautumistaan koin selvästi, että minun

on vietävä hänet kotiin vapautumispäivänä. Ilmoitin sen hänelle. Hän oli kiitollinen tarjouksestani. Maaliskuisena aamuna klo 7 tulin vankilaan odottamaan hänen vapautumistaan. Käytännön asioiden järjestelyissä kului pari tuntia. Sen jälkeen hän sai kävellä ulos vapauteen, ja läksimme hänen kotiinsa, jonne oli noin 100 km.

Miten lapsi reagoi isän tuloon

Tultuamme hänen kotipaikkakunnalleen tutustutin hänet erääseen seurakunnan vanhimpaan sekä muutamiiin uskoviin. Toivoin, että hän saisi uskovia ystäviä, jotka voisivat olla tukemassa häntä uuden elämän ensimmäisissä askelissa. Sen jälkeen menimme Karin kotiin. Siellä koin vavahduttavan hetken. Karin puoliso otti meidät ystävällisesti vastaan. Nuorella parilla oli myös vajaa kolmen vuoden ikäinen tyttö. Äidin keittäessä teetä, lapsi käveli malttamattomana olohuoneessa. Oli helppo havaita, että hän oli onnellinen isän tulosta. Sitten tyttö sanoi: "Poliisisedät eivät vie enää isää vankilaan." Lohdutin lasta ja sanoin: "Ei poliisisedät vie isää vankilaan, jos hän haluaa olla uskossa." Miltei heti sen jälkeen rouva kehotti meitä käymään pöytänsä. Pari teekupillista nautittuani sonnustauduin paluumatkalle. Karin vapautumisen jälkeen pidin häneen yhteyttä jonkin aikaa.

Yllättävä yhteydenotto

Karin vapautumisesta oli kulunut pari vuotta. Eräänä keväisenä lauantaina hän soitti. Ensimmäiseksi kysyin oletko vielä uskossa? Hän kertoi, ettei ole. Noin puoli vuotta hän oli säilyttänyt uskon, mutta sitten hän oli langennut. Nuori mies kertoi, että ateisti-vaimon vastustus aiheutti hänen sortumisensa. Kari kertoi vaimonsa sairastuneen vakavasti. Hän oli paikallisessa terveyskeskuksessa heikossa kunnossa. Samalla hän tiedusteli voisinko tulla tapaamaan hänen puolisoaan, sillä hän toivoi sitä. Lupauduin, ja kysyin voinko tulla ystäväni Sepon kanssa? Kari tunsikin Sepon, sillä hän oli saman kurssin ohjaa jolla Kari oli ollut mukana. Kuulin, että myös Seppo oli tervetullut. Seuraavana aamuna läksimme matkaan. Terveyskeskuksen pihalla Kari oli meitä vastassa ja ohjasi meidät vaimonsa yksityis-

huoneeseen. Heti nähtyäni potilaan tajusin, että hänen elämänsä oli loppumassa. Tervehdimme vuoteella lepäävää. Ymmärsin, että hetkeäkään ei ole hukattavissa. Siksi käänsin keskustelun oitis hengellisiin asioihin. Tiedustelin kohta koetko tehneesi elämäsi aikana syntiä? Hän tunnusti tehneensä. Jatkoin: - "Jeesus tuli syntisiä ihmisiä varten. Hän tuli etsimään ja pelastamaan sitä, mikä kadonnut on." Jatkoin vielä: - Jeesus sanoo Sanassaan: "Sitä, joka minun tyköni tulee minä en heittä ulos." Sen jälkeen kysyin: "Haluatko tulla Jeesuksen tykö?" Hän ilmaisi tahtovansa. Rukoilimme Sepon kanssa hänen puolestaan. Julistimme synninpäästön ja siunassimme häntä. Sen jälkeen tiedustelin, mitä sinulle tapahtui, kun halusit tulla Jeesuksen luo. Hän ei heittä pois sitä, joka tulee Hänen tykönsä. Sairas kuiskasi: "Jeesus otti minut vastaan!" Tiedustelin, kenen oma sinä nyt olet. - "Jeesuksen", kuului vastaus. Siteerasin Jeesuksen sanoja: "Joka tunnustaa minut ihmisten edessä, sen minäkin tunnustan Isäni ja Hänen enkeliansa edessä." Sairas väsyi ja nukahti. Keskustelimme hetken Karin kanssa. Annoimme hänelle hengellistä luettavaa. Pian potilas heräsi. Me hyvästelimme heidät ja poistuimme. Mutta vielä ovella käännyimme huoneeseen jäävien puoleen ja toivotimme heille siunausta. Potilas nosti oikean kätensä kyynärpäähän varaan ja kuiskaa: - "Siunausta." Pian sen jälkeen läksimme kotimatalle.

Koskettava viesti

Maanantaipäivä meni. Tiistaiamuna tuli puhelimeeni viesti: - Tuula kuoli tänään klo 6.50. Lähetimme oitis osanottoviestimme. Muutamia tunteja myöhemmin soitin Karille. Hän kertoi, että lähtöimme jälkeen Tuula ei puhunut enää sanaakaan. Hänen viimeinen sanansa oli siis: - Siunausta. Voiko sen kauniimpaa sanaa ikuisuuteen lähtevä sanoa? Jumalan rakkaus on suuri. Sen todistaa myös se, että ateisti sai armon elämänsä viimeisillä hetkillä. Jumalan Sana vakuuttaa: "...Katso, nyt on otollinen aika, katso, nyt on pelastuksen päivä" (2 Kor 6: 2). Kuinka suhtaudut Jumalan armoon? Otatko vastaan, vai hylkäätkö sen? Mikä on päätöksesi?

JUSSI JOKISAARI

Kirje Rakkaalleni

Saanko nähdä sinut rakas, siellä valonmaassa ihanassa?
Saanko tarttua sun kätees' sisäpuolla helmiportin taivaan maan?
Asteletko kanssain rantaa elonvirran uuden maan?
Kristallisen meren väriloiston saanko sinun rinnallasi nähdä rakas?
Sekä hohdon pyhän kaupungin. Sen min' Kristus itse valaisee?
Päivä loputon on onnen maassa.

Ootko konsertissa pyhään joukon, kuulet soiton taivaan soitinten;
Yhtyä me saamme valkojoukkoon pyhään,
Vuosituhansia ennen meitä menneiden.
Saanko istua sun vierees' samaan pöytään: alkaessa häiden Karitsan?
Saanko yhdessä sun kanssas' kuulla kerran Jeesukselta kutsun ihanan,
Olet tervetullut kotiin lapsi, sinulle on paikka valmis veren kautta.

Seisommeko kerran taivaan maassa eessä suuren valtaistuimen,
Näämme kasvot Pyhän Jumalan?
Ilo tavata on Pyhä Henki, Hän mi matkan ajan kantoi.

Tahdothan sä nähdä oman enkelisi vihdoin?
Onko elämäsi unelmien määrä olla kerran päällä pilvien?
Siellä määrättömän ajan ihmemaassa,
Siellä tahdon olla sinun kanssas' rakas!
Maassa mitä kukaan ei oo nähnyt, jonka Jeesus ostamilleen lupasi.

Siellä tosi yllätysten maassa, rakkaan Jeesuksemme kodissa.
Vasta nähtyäni sinut siellä onneni voi olla täydellinen!
Vietämmekö suurta sukujuhlaa kerran,
Sisäpuolla kirkkaan kultakaupungin?
Mitkä juhlat meitä odottaakaan siellä,
Tavatessa kaikki jotka nukkui uskoen Jeesukseen.
Jeesus itse pyyhkii kyynleemme, jos ei kaikki juhliin tulleetkaan.
ETHÄN SINÄ OLE SILLOIN POISSA,
ALKAESSA JUHLAN TAIVAASSA?

RAKKAUDELLE, ALMA ISOTALO

Alma Isotalo on ollut uskollisesti mukana lehden toiminnassa, varsinkin suurena apuna lehden postittamisessa. Haluamme ottaa osaa suruusi miehesi Ilmarin poismenon johdosta. Hän sai muuttaa tästä ajasta iäisyys- huhtikuun 5. päivänä.

Tartu kiinni iankaikkiseen elämään

Tällä palstalla kerrotaan lyhyesti Jumalan pelastussuunnitelma ja neuvotaan, kuinka tullaan Jumalan lapseksi.

1. Jokainen ihminen on syntinen. "Sillä kaikki ovat syntiä tehneet, ja ovat Jumalan kirkkautta vailla" (Room. 3:23). Synti hukuttaa ihmisen kadotukseen.

2. Jumala rakastaa sinua.

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" (Joh. 3:16).

3. Jeesus on ainoa pelastaja. "Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa, sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman" (Apt. 4:12).

4. Sinun tulee katua syntejäsi, pyytää anteeksiantoa ja uskoa Jeesuksen sovitustyöhön ristillä ja henkilökohteisesti vastaanottaa Jeesus Kristus Herraksesi ja Vapahtajaksesi. Kun otat Jeesuksen vastaan, sinusta tulee Jumalan lapsi. "Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä" (Joh. 1:12). Tätä kutsutaan uudestisyntymiseksi. "...joka ei uudestisyntynyt jylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa" (Joh. 3:3).

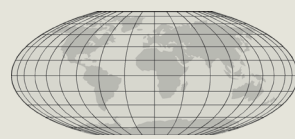
5. Rukoile näin:

Herra Jeesus, minä ymmärrän, että olen syntinen, ja uskon, että Sinä kuolit ristillä minun puolestani. Haluan nyt avata sydämeni oven ja ottaa Sinut vastaan Vapahtajakseni ja Herrakseni. Hallitse Sinä kaikkea tästä lähtien ja auta minua elämään Sinun tahtosi mukaan.

Jos olet rukoillut tuon rukouksen todella vilpittömästi, sinä olet nyt Jumalan lapsi, pelastettu ja matkalla iankaikkiseen elämään.

Lähetystyön Viesti

www.lahetys.info

ULKOLÄHETYSKASSA - USA
Ulla Saari
ullasaari@gmail.com
LÄHETYSKOORDINAATTORIN
YHTEYSTIEDOT
Ari Rocklin
ari@lahetys.info

Angela ja Aco leikkivät liian ja torakoiden saastuttamalla lattialla. Mafiapomo esittelee heitä toimittajalle, joka on salaa tekemässä artikkelia ihmiskaupasta ja joka esittää lasten ostajaa. "Tämä on paras perhe ostaa lapsi, sillä he ovat epätoivoisia. Angela on myytävänä 3 500 eurolla ja Acon saatte 2 500 euron hintaan", myyjä sanoo. (INGRESSI)

Lasten äiti itkee epätoivoisena ja kertoo joskus myyneensä itseään saadakseen ruokaa lapsille. Mutta omia lapsiaan hän ei halua menettää. Lähellä oleva rikollinen katsoo äitiä ja tekee sormella kurkunleikkauseleen. Nainen vaikenee. Romanimafia hallitsee kylää armottomasti, ja korjaa lapsisadon kauneimmat hedelmät omaan

Lapset eivät ole kauppatavaraa

liiketoimintaansa. Mafiapomo haluaa myydä Angelan eikä kukaan estä häntä. (Pohjautuu Dominic Hipkinsin artikkeliin Daily Mirror lehdessä Englannissa).

tu). Felicianin äiti Reza (nimi muutettu) on itekin vielä nuori mutta kärsii vankilatuomiota huumekaupasta.

Jumala kuulee lasten hädän
Edellä oleva tarina on teipattu toimistomme seinälle. Se muistuttaa meitä rukoilemaan Balkanin myytyjen lasten puolesta. Rukous ei ole haaveilua vaan sodankäyntiä sen puolesta, että Jumalan tahto tapahtuu maan päällä. Jumala on nähnyt ja kuullut kauppatavaraksi joutuneiden lasten hädän.

Meidän kätemme ovat Hänen kädensä maan päällä ja meidän jalkamme ovat Hänen jalkansa. Ja meidän suunnitelmamme auttaa ovat myös Hänen suunnitelmiaan.

Rukous ja suunnittelu johtavat toimintaan ja tekemään hyviä hankkeita. Meillä on ilo seurata Albaniassa viime vuonna aloitettua kummilapsihankeä naisvankien lapsille. Nyt jo 50 lasta on Fidan kummilapsiohjelman piirissä.

Silmistä näkyy elämäntarina
Yksi kummilapsista on nelivuotias Felicia (nimi muutettu). Felicianin äiti Reza (nimi muutettu) on itekin vielä nuori mutta kärsii vankilatuomiota huumekaupasta.

JATKUU SIVULLA 9

Kutsu Kambodzaan

He tiesivät heti! Eräänä sunnuntaipäivänä 10 vuotta sitten, Darren ja Kristina Marshall kuulivat puhujan kertovan Aasian missiosta. "Se oli meistä niin kuin valot olisivat syttyneet," muistaa Kristina. "Suut auki istuimme ja vain katsoimme toisiamme." Molemmat tunsivat että Jumala kutsui heitä lähtemään, ja niin huhtikuussa 2001 he saapuivat Kambodzaan lastensa Samanthan ja Timothyn kanssa.

Siellä he aloittivat työnsä Asian Outreach Cambodia (AOC) yhteydessä. Yksi suurimmista ongelmista Kambodžassa on seksuaalinen hyväksikäyttö ja ihmiskauppa. Darren ja Kristina toivoivat voivansa olla avuksi näissä vaikeissa olosuhteissa oleville ja myös auttaa heitä löytämään toivoa elämälleen.

He olivat siellä vuoteen 2003, ja sinä aikana he adoptoivat Ream tyttärekseen. Samana vuonna he palasivat takaisin Kanadaan, missä viipyivät siihen asti kunnes Kristina suoritti M. Div. (neuvonta ala, Tyndale College) vuonna 2007. Pian tämän jälkeen perhe palasi takaisin maahan ja ihmisten luo, joita he olivat oppineet rakasta-

Kristina, Darren, Ream, Samantha, Timothy and Ginny (koira)

maan.

Tällä hetkellä Darren työskentelee (Operations Manager ja Café) johtajana "Yeji" yhtiössä. Se on sosiaalinen yritys, joka kouluttaa heikommassa asemassa olevia naisia ja nuoria erilaisiin taloudenhoitoon liittyviin tehtäviin ja tietokoneen käyttöön. Siellä on myös aurinkoenergiään liittyvä tekniikan osasto, joka aloitettiin siinä toivossa, että maaseuduille saataisiin kohtuuhintaista valaistusta. Siitä on kaksinkertainen hyöty: se vähentää talouskuluja, ja mahdollistaa opiskelun myöhemmin illalla, niin että he voivat saavuttaa mahdollisuuden akateemiseen koulutukseen.

Kristina on työskennellyt Phnom Penh Neuvonta Center:ssä neuvonantajana ja kouluttajana, enimmäkseen toisten "ulkomaalaisten" (lähetysaarnajien, ihmisoikeusaktivistien ja jopa joidenkin YK:n työntekijöiden) yhteydessä, jotka ovat Kambodžassa, auttaakseen erilaisissa asioissa ja myös olemalla apuna uuteen maa-

han muuttavien "sopeutumiskysymyksissä". Hän on työskennellyt myös Fidan yhteydessä, joka antaa ihmiskauppaa koskevaa tiedonantoa Kambodžassa, ja viime aikoina opettanut englantia 5. ja 7. luokan opiskelijoille.

Elämä ei ole aina helppoa Kambodžassa. Joskus tehtävät voivat olla jopa ylivoimaisia. Jatkuva rukous ja taloudellinen tuki ovat heille hyvin tärkeitä. Kuiten-

kin ihmissuhteet, joita perhe on solminut, ja se tuki jota he kokevat voivansa tarjota heille, on se mikä motivoi heitä jatkamaan työtään. Heidän toiveensa on, että näiden suhteiden kautta ihmisten elämä muuttuisi parempaan suuntaan, jopa ikuisesti.

ANITA KUPARINEN
SUOMENNOS: OA

Todistaja

Special Edition

COMPLIMENTARY ISSUE

**TODISTAJA
SPECIAL EDITION**

A joint publication of the
Finnish Pentecostal Churches in
Canada
and in the United States of America.
Published 10 times a year.

Publisher
MISSION PRESS SOCIETY
1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
604 321 0555 Fax: 604 321 0555
E-MAIL: editor@todistaja.com

Editor: Outi Alopaeus
Layout: Keijo Sakara

1

Lame Woman Walks!

This spring on February 25, 2010 in Thunder Bay, Ontario, a woman named Mary experienced a miracle. When Mary and her husband first emigrated from Sudan seven years ago, they had high hopes of a new life in Canada. Mary's desire was that the doctors here could restore to her the gift of mobility.

For fifteen years, Mary Sekwat was in constant pain, unable to walk, bedridden for months at a time. Doctors in Sudan and Jordan, where her husband pursued his Master's degree, had done their utmost, but to no avail. After manipulation of the patella (kneecap), exercise and analgesics, x-rays revealed that the joint was still deteriorating. Even Ibuprofen was ineffective in relieving the burning and swelling.

"All those years," Mary says: "I felt God touching me, saying, 'I am with you.' People kept telling me this would be for the rest of my life, but I said: 'No!' The last thing to die in me is hope."

Meanwhile, in Thunder Bay, pastor Marko Selkomaa had also been praying. In the nursery of his church, hungry for more of God, pastor Selkomaa heard very clearly: "Marko, for the past seventeen years you have been preaching and teaching my word, and that is good. But now I want you to start doing it! Walking in it." Marko said: "Ok."

Pastor Selkomaa acknowledges that he is empty without the Holy Spirit. "There is no way that I can heal anybody," he says with a smile. "But Jesus can."

When Mary fell down the stairs in her home with her infant daughter in her arms, she decided to go for the surgery which her specialist, Dr. Puskas, had recommended she postpone until after she was fifty. Repeated falls, constant pain and wobbliness made Mary desperate. The total

knee replacement done on June 26, 2008 was a success. In order to access the patella, however, the muscles of her thigh were severed.

Since then, Mary walked only with the help of a walker and a special brace fitted to her knee. She had to lift her leg manually whenever dressing or sitting down. Despite excellent physiotherapy in the pool at St. Joseph's Heritage, Mary's leg weakened. Even Dr. Puskas admitted that "unless miracles happen", there was nothing more he could do for her.

Mary and her husband were separated by that time, leaving her a single mother with five young children. On February 17th, Mary was in her room praying, when she heard God say to her: "Mary, get up and go to Saalem church, to the Thursday night prayer meeting." Something

is going to happen to your knee there."

Mary did not hesitate. Leaving her eldest daughter in charge of her younger siblings, Mary went to the prayer meeting.

When she stood up in line waiting to receive prayer, she cried out to God. "I am not a good person," she said. "I know that what we have done (referring to her separation from her husband) is not pleasing to You, but please God, do something! Have mercy on me and heal me."

Mary's knee almost collapsed under her, but then she

felt someone on her left holding her arm and supporting her. Then another person held her on the right side. She looked up to thank the people, but there was no one near her.

Just then, pastor Selkomaa came and said to her: "Mary, I just saw an angel standing next to you." He prayed for her, and then asked her if she could walk. Mary took a step without the walker, then another, and another. She began to run around the room, shouting: "I'm healed! I'm healed!"

Now the brace and the walker are history, and the smile on Mary's face is as warm as the African sun. Her family doctor, Dr. Klassen, was speechless. Mary's metal knee does not bend all the way, but the

pain and the wobbliness are gone.

"This leg is stronger than the other one now!" she says.

Mary would like to thank everyone who has helped her on her road to recovery, especially all the people in Sudan and Canada and the States who have prayed for her, including the folks at Redwood church. But most of all, she thanks Jesus, without whom she says: "There is no happiness until you surrender. Give all your keys to Him so He can come at any time into your heart, and give you His joy."

To see Mary's face is to bear witness to her life.

KIRSTI OLSSON

"Not that I have already obtained all this, or have already been made perfect, but I press on to take hold of that for which Christ Jesus took hold of me. Brothers, I do not consider myself yet to have taken hold of it. But one thing I do: Forgetting what is behind and straining toward what is ahead, I press on toward the goal to win the prize for which God has called me heavenward in Christ Jesus." (Philippians 3:12-14)

The last eight months has been a life changing adventure. In June 2009 my husband Jarno and I flew out to what many people call the fatherland, Finland. It was a pretty big decision to make but it's where we felt God was calling us to go. In obedience we went to study at Iso Kirja Bible School in Keuruu.

Being at Bible school has been a great experience for both of us. We are taking part of the English Line, which is specifically made for students who want to enhance their English language skills. We started off the year in August when the sun was shining and the grass was green and started to get to know new friends and a new culture. In the fall semester we took courses on the New Testament, the book of Acts, Evangelism and Missions, Christian Maturity, Homiletics, Choir, and Systematic Theology. We also had as a part of our course on Evangelism to do some outreach projects in Helsinki. Meetings were arranged for Wednesday night chapel services, and we had many fun trips with the choir as well. In the spring semester we have been taking classes on Children and Youth Ministry, Systematic Theology (2), the History of Pentecostalism, Hermeneutics, and the Old Testament.

One of the most memorable trips our class took was to Helsinki where we volunteered at an UCC International church. Our teacher Shaun Rossi took us out to the streets of Helsinki to do some evangelism. This was a step out of my comfort zone. This trip was really eye opening to me about the work that is needed to be done everywhere in the world. Coming from Canada and knowing that Finland is a Christian nation, I had this biased perspective that a huge majority of people were Christians and believed in Jesus. When our group got to the train station in Helsinki city centre, I realized just how skewed my perspective was. Out of all the people I talked to for an hour and a

half, only one was a Christian. All the others were atheists or Muslims. There were some people that just nodded their heads and took the brochure and others who told me to go away. It was then that it really struck me that, "I can't just be living in my little Christian bubble my whole life." Jesus called us out to evangelize and go into the world to teach about the Gospel."

It was even more apparent to me that this world really has people that need to know about the Gospel message when I talked to a group of young Muslim teenagers. As I casually walked up to the youngsters, I asked them if they wanted to come to the international church service. They told me they were Muslims and to go away. I then asked them about what they believed. In response they told me to google "Muslim" and then again, to go away. Instead of going away I asked them what they know about Muslimism. One girl told me that they pray at certain times a day to Mecca, and that was all she was able to tell me. There in the Helsinki railway station I prayed for all the people who had taken one of the pamphlets and for the young group of teenagers I had just spoken to. I

realized how much all the world needs the Lord.

There have been hard times here. Making adjustments in life are always challenging and being away from loved ones is painful, but there have also been many good times. It is unbelievable to me how much I have learned this year and how much my relationship with God has grown deeper. The biggest lesson I have learned this year is to never stop relying on God, loving Him, and always putting my trust in Him. The biggest reason for us to be on this earth is so we can glorify His name and show how amazing and loving He is to others who are around us.

As we return to our hometown Vancouver this spring, Jarno and I

really hope that we can share all that we have learned with our congregation, friends, and strangers. We have no clue where God is leading us in the future, but we're leaving it all in His hands so He can use us for His glory. May God Bless you all!!

LIISA KARJANLAHTI

Coming to Faith in Christ

CONTINUED FROM PAGE 4

the Baptism in the Holy Spirit. I wanted to be baptized in the Holy Spirit. After I went forward for prayer, I had such a desire to study the Bible, so I joined a friend's Bible Study. I discovered that the Bible forbids us to be involved in the occult which I did not know. Through the years of involvement with the occult, I can testify that Satan and his demonic powers are real – I have experienced many bad situations because of my involvement. It also left me with debilitating fears.

In Deut. 18:10–15 it says: "Let no one be found among you who sacrifices his son or daughter in the fire, who practices divination or sorcery, interprets omens, engages in witchcraft, or casts spells, or who is a medium or spiritist or who consults the dead. Anyone who does these things is detestable to the Lord, and because of these detestable practices the Lord your God will drive out those nations before you. You must be blameless before the Lord your God. The nations you will dispossess listen to those who practice sorcery or divination. But as for you, the Lord your God has not permitted you to do so. The Lord your God will raise up for you a prophet like me from among your own brothers. You must listen to him."

I repented of all my past involvement in the occult and committed to look to

God as my source of direction and not mediums and horoscopes.

It was a couple of nights later when my husband was on nightshift, that I woke up with terror, a suffocating fear, and I knew something evil was there with me. I ran down to the living room and cowered in the corner of the couch and picked up the Bible hoping to find some comfort. Remember, I did not know the Bible very well. I opened it to the book of Proverbs and these were the first words that I read: "You will not be afraid when you go to bed, and you will sleep soundly through the night. You will not have to worry about sudden disasters, such as come on the wicked like a storm. The Lord will keep your safe. He will not let you fall into a trap" (Proverbs 3:24–26). I went back to my bed saying those verses out loud. It was one thing to read it and another thing to believe it. When

I went into the room I could still feel the evil, but I was protected from the fear of it. I lay down, went to sleep and left the Bible open at these pages beside me, and the bondage of fear was broken.

Since being baptized in the Holy Spirit, I discovered the power to live for Christ. My hunger to read the Bible and understand the Bible grew along with a desire to pray and be in community with other Christians. I came to realize that you don't have to be "good" or "clean" before becoming a Christian, but to come as you are and let Christ do the "cleaning" afterwards. 1 John 4:19 says: "We love Him because He first loved us." Because He first loved me...I fell in love with Him.

ANN LAIDLAW
SAULT STE. MARIE, ON

Juha with other Regional Directors and SIM Canada support personnel at a conference in Ontario.

I would like to introduce you to Juha Pölkki, who is a very good friend of the family. He and his wife Sirpa have been involved in ministry in different ways through the years which included serving as missionaries in Brazil.

Juha, God has opened up a new ministry for you involving missions. Tell us about that.

In January of 2009, I began a new ministry with SIM Canada as Regional Director for BC. It has been an exciting year and four months. SIM, formerly known as Sudan Interior Mission, is a mission organization that began in the 1890s in Africa and has since grown to include 60

countries and 2000 personnel in Africa, Asia, Europe and the Americas. In addition to giving general oversight to SIM's ministry here in BC, a major aspect of my work is mobilizing people for mission, whether they be young, middle aged, or retirees. I'm seeing in my work that there is certainly no shortage of ministry opportunities for people with a heart for the Lord and for others.

How has missions changed since you were a missionary in Brazil?

When Sirpa and I were in Brazil, there was already a shift occurring in the worldwide missionary movement. Until then, the majority of missionaries had historically been North American or European, ministering in the developing nations of

receiving countries" are sending missionaries. There has also been a change in how people in the western church view the missionary enterprise. Not many decades ago, career missionaries were those who spent their whole lives ministering in a foreign country. Today long term missions is considered by many to be two years.

Juha, what do you see as the greatest challenge on the mission field today?

One challenge I'm hearing from missionaries has to do with the above reality, that there aren't enough people willing to give themselves to effective long term overseas ministry. Having said that, many of the opportunities in SIM, and I believe that would be the case in other missions organizations, are flexible so that people with

a limited time to give to missions, whether two months, six months or a year, can still go overseas. They can use their training, skill and passion for the Lord and make a difference in the lives of individuals and communities not just for the present but for eternity.

Juha, I am sure you have some closing thoughts and perhaps a challenge to put out to the Todistaja readers involving missions.

Don't limit what God can do in and through your life. Bible teachers and Evangelists definitely have a place. So do you. Whatever your profession or training, there is probably a need that you can fill, a unique opening for you to serve in the Kingdom. In SIM alone, I recently counted over 650 opportunities, whether they be for church planters, carpenters, doctors, teachers, or dozens of other vocations. I would counsel people who have the time and opportunity to consider overseas ministry to pray about where God wants to use them and start their research by looking at what's happening through their church and denominational networks. Then I would see what mission organizations like SIM are offering, in fact Todistaja readers in BC might be interested in checking the SIM BC Facebook page for news, opportunities and links or go to www.sim.ca for current needs. If you can't go, don't forget to support your missionaries with your giving and your prayers. They need it and their work can only succeed in partnership with faithful prayers and givers. Why not email them a note of encouragement today?

JUHA PÖLKKI

INTERVIEW BY OUTI ALOPAEUS

Answering the Call in Cambodia

They knew immediately. As soon as they heard the guest speaker from Asian Outreach share about Cambodia, one Sunday about 10 years ago, Darren and Kristina Marshall knew they would go there.

"It was like a light bulb went off for both of us," recalls Kristina. "We sat there with our jaws open and just looked at each other." They both felt that God was calling them to Cambodia, so in April 2001 they arrived in that country, with children Samantha and Timothy in tow, and started working with AOC (Asian Outreach Cambodia). One of the major issues in Cambodia is sexual exploitation and human trafficking. The Marshalls' hope was that they could minister to people in these difficult situations and help them find hope.

They stayed there until 2003, during which time they adopted a daughter, Ream. Later that year, they came back to Canada, where they stayed until Kristina received her M.Div. in counselling from Tyndale College, in 2007. Soon after that, the family went back to the country and people that they had learned to love.

Darren is currently the Operations

Kristina, Darren, Ream, Samantha, Timothy and Ginny (dog)

Manager and Café manager for Yejj, a social enterprise working at training and equipping disadvantaged women and young people in a variety of domestic skills (such as cooking and child care) and computer skills (such as web development). There is also a Solar Technologies division, which was started in the hopes of getting affordable lighting to some rural areas. This has the twofold benefit of cutting down household expenses, and allowing students to study later into the evening, so that they can reach their academic potential.

Kristina has been working at the Phnom Penh Counselling Center as a counsellor and trainer. She works mostly with other "foreigners" (missionaries, human rights activists, and even some UN workers) who are in Cambodia, helping them through the various issues and adjustments associated with moving to a new country. She has also worked with FIDA, providing a brief introduction to the issues around human trafficking in Cambodia. More recently, Kristina has also

been teaching English to grade 5 and grade 7 students.

Life isn't always easy in Cambodia, and sometimes the tasks before them can even be overwhelming, so continued prayers and financial support are always very much appreciated by the family. Still, the relationships that the Marshalls have formed with people in Cambodia, and the support

they feel they can offer these people is what motivates Darren and Kristina to continue with their work. Their hope is that through these relationships, lives will be changed for the better, perhaps even changed forever.

ANITA KUPARINEN
SUOMENNOS: OA

Coming to Faith in Christ

1 Corinthians 1:26-31 says: "Now remember, what you were, my brothers, when God called you. From the human point of view a few of you were wise or powerful or of high social standing. God purposely chose what the world considers weak in order to shame the powerful, He chose what the world looks down on and despises, and thinks is nothing, in order to destroy what the world thinks is important. This means that no one can boast in God's presence. But God has brought you into union with Christ Jesus, and God has made Christ to be our wisdom. By him we are put right with God; we become God's holy people and are set free." So then as the scripture says: "Whoever wants to boast, must boast of what the Lord has done".

I was born and raised in Edinburgh, Scotland which is a city with nearly half a million people. I was raised in the Roman Catholic faith and I believed in God. At the age of 23, I married my husband and worked as a Graphic Artist. As I grew older, I began to search for "Truth". When searching for the meaning and purpose to my life, I was resistant to Christianity because it was too close to me. I had been raised in the Roman Catholic faith and I was looking for a "new revelation" ... "new truths".

I was unable to relate to Christians because I didn't feel good enough. I knew I was a sinner and didn't know how to bridge the gap. I knew I didn't belong in a church with nice people. I could not change myself inside to be like them. I was not comfortable around Christians as I felt they did not understand me. But, I did wonder about this so-called 'God', or Truth...or whatever lay beyond whom I was. Truth had to be something more mysterious or remote than what I had already experienced.

In my search for truth I excluded no creed or faith system. I joined the Rosicrucian's...a metaphysical secret society. I found great wisdom and incredible philosophical challenges. It captivated me for several years and I felt I had found the "hidden truths of life". However, there was something in the back of my mind that didn't sit right.

Rosicrucian's spoke about Jesus being a nice, good man but not God. Now, I didn't believe in the Bible so why did I not agree with the Rosicrucian's on this point? I think I always liked Jesus. I liked who He was in the Bible and how he treated everyone with mercy. For some reason, I didn't like anyone criticizing Jesus.

I also studied with Jehovah's Witnesses, but I found nothing of conviction for my satisfaction. They had issues with Jesus too. I asked myself: "Why is this Jesus always a point of contention?" After the Rosicrucian's, I turned to the occult, Chinese astrology but it didn't give me peace of mind like I thought it would. In fact, it only brought more bondage. I became involved with tarot card, tea leaves, horoscopes, palm-reading and mediums. One day at my house, the medium predicted events in my life with frightening accuracy. She asked if I had my infant christened. She repeatedly urged me to get my infant christened and I wondered why an occult medium would be so concerned about a Christian event. Even I knew that the occult and Christianity are opposed. It troubled me because her words were so accurate. Much to my fright, things came true the next day. I wondered what else she was saying that's true. The christening? I needed to find out about this Christianity stuff because maybe there was something I didn't know that she knew.

I went to the nearest church, a Pres-

byterian church, and told the minister I wanted to find out if God existed. I wanted him to teach me how to believe in God. I started to attend "Confirmation" classes every week. I told him I didn't believe in the Bible and I would have lots of questions, which he welcomed. The weeks went on and slowly through his explanation, I began to understand who Jesus was. I made a decision to be a Christian and go to church. I also made a public declaration of my faith in Christ through a Confirmation ceremony, at a Sunday morning service.

The first Christmas following that, two girls from Campus Crusade for Christ stopped me outside a store. They asked what Christmas meant to me. I told them that it was about Santa and Christ's birth. They asked me if I had ever asked Jesus to come into my life: "No" - "Would I" - "Yes". "Did I believe I was a sinner" - "Oh yes!" I knew without hesitation I was a sinner. So I prayed the sinner's prayer on the street

with them. The two girls were filled with joy but I didn't feel any different. They gave me some leaflets to read. I also bought a book, "Mere Christianity" by C.S. Lewis, which helped me a lot. But I still didn't understand the Bible.

Shortly after that we immigrated to Canada. Although I tried to go to church I found it a struggle to live a pure Christian life alone. Before long, my Christian lifestyle disintegrated. It was difficult to believe that God would have anything to do with me, living the lifestyle I chose. But despite my lifestyle, I still believed in God.

Shortly after, I went to hear a Christian singing group and recommitted my life to God. That's when I met "these Pentecostals". They were not my type because I thought they were too emotional. However, I attended some special meetings at my church and that's when I first heard about

CONTINUED ON PAGE 2

Helluntaikirkko Finnish Pentecostal Church

Psalmi 118:1a

**"Kiittäkää Herra! Hän on hyvä,"
"Give thanks to the Lord, for He is good;"**

Tervetuloa Suurjuhlille 2010.

**Olet sydämellisesti tervetullut mukaan juhlien
hengellisiin tilaisuuksiin.**

**Welcome to Finnish Grand Festival 2010.
A warm welcome to the festival's spiritual events.**

**891 Peoples Road
Sault Ste. Marie
ON P6C 3W1
(705) 253-8383**

Finnish Grand Festival 2010

Sault Ste. Marie, ON - July 28 - Aug. 1

On Friday morning we have a Morning Devotional at 9:00 a.m. at the Roberta Bondar Park together with St. Mary's (Pyha Maria) Lutheran Church. The theme of the devotion is "O' Lord what a morning". On Friday evening our church is planning an "Ilo Sanoman Ilta", a dinner and concert beginning at 4:30 p.m. at the Delta Hotel. Saturday night's event will be a joint service hosted by St. Mary's Finnish Lutheran Church and the Finnish Pentecostal Church at Peoples Pentecostal Church 424 Second Line at 6:00 p.m. The Sunday Morning Worship Service will once again be a combined venture to be held at the Essar Center beginning at 10:00 a.m. Singing and musical groups from Finland, the USA and Canada will be featured at these spiritual events. These same groups and other individuals will also perform at other times during the Finnish Grand Festival 2010.

Hannu Haukka leivottiin kunniatohtoriksi

Vappuna 2010 sain olla todistamassa Trinity Western Yliopiston valmistajaisjuhlassa Hannu Haukan kunniatohtoriksi nimittämisen. Juhlallisen tilaisuuden pääpuheen - commencement

address - piti Dr. Hannu Haukka.

Yliopiston presidentti, Dr. Jonathan S. Raymond ja hallitus olivat valinneet Hannu Haukan jo vuosi sitten ehdokkaak-

si hänen kansainvälisen, laajamittaisen evankelioimis- ja avustustyönsä ansiosta. Hannulla on kandidaatti- ja maisteritutkinto (B.A. ja M.A.) aikaisemmilta ajoilta. Trinity Western Yliopisto on perustettu 1962. Siinä on yli 4000 opiskelijaa. Vappuna yli 400 sataa opiskelijaa saivat opintonsa päätökseen.

Hannun puhe oli tarkoitettu juuri opintonsa päättäneille, monien valintojen edessä oleville nuorille. Uskon etteivät he unohda kuulemaansa, sillä tuo puhe tunki todella syvälle. Sen syvin ajatus on tehdä oikeita valintoja ja ottaa tilaisuudesta vaurin. Hannu kertoi puolisonsa Lauran valinnasta entisen Neuvostoliiton aikaisessa yliopistossa. Laura Heimonen, suomalaistaustainen, lahjakas opiskelija Petroskoin yliopistossa oli valmistumassa lääkärikäsi tavoitteena silmäkirurgin ura. Lauran äiti oli uskova ja kantoi tyttärtään rukouksin Herran eteen. Laura tuli elävään uskoon opintojensa loppuvaiheessa. Siinä vaiheessa kaikilla oli edessä tentti, jossa piti kieltää Jumalan olemassolo. Se oli sen aikaisen Neuvostoliiton politiikkaa. Laura oli juuri tullut tuntemaan elävän Jumalan

eikä halunnut olla kieltäjä. Sen seurauksena yliopiston ovet sulkeutuivat ja lahjakkaan opiskelijan ura päättyi siihen paikkaan.

Tulevat vuodet ja tapahtumat osoittivat, että Laura oli sittenkin tehnyt oikean valinnan. Nuori, Kanadasta Suomeen tullut Hannu Haukka oli saanut sydämelleen evankelioida Venäjää. Nuoret tapasivat Petroskoissa, tavoitteet samastuivat evankelioimisessa ja sydän liittyi sydämeen. Kanadalainen Hannu Haukka ja Neuvostoliiton kansalainen Laura Heimonen saivat virallisesti toisensa 1977 monien mutkien jälkeen. Ilmeisesti Neuvostoliitto ei oikein pitänyt rästä liitosta! Yhdessä he ovat kokeneet aivan uskomattomia tuloksia ja Jumalan johdatusta venäläisten evankelioimisessa. Monopolinen valtion radioverkosto avautui heille ja myöhemmin myös televisio. Näin heidän hengellinen ohjelmansa oli satojen miljoonien kuultavana. Se oli Jumalan ihme; VUOSISADAN IHME (Markku Vuorisen kirjoittama kirja Hannun työstä). Pimeydessä pi-

JATKUU SIVULLA 8

Haasteiden yli nousta

JATKOA ETUSIVULTA

elämää. Kaduilla näkyy pieniä rusettipäisiä tyttöjä ja innokkaita poikia koulupuvuissa. Ei vielä näy läheskään niin paljon kuin heitä pitäisi olla, mutta pikkuinen kipinä toivoa normaalista elämästä alkaa syntyä.

Viime viikolla tapasin pienen 6-vuotiaan Satael-pojan innokkaasti kiertämässä Suomen Kirkon Ulkomaanavun pystyttämiä koulutelttoja äitinsä kanssa, hehkuttaen että hän pääsee kohta takaisin eskariluokkaan leikkimään kavereiden kanssa. Nämä pienet hetket antavat taas nostoa, kun pitkät työpäivät ja raskas ympäristö painaa päälle.

Hymy kyllä nopeasti hyytyy kun rupeaa miettimään, että maassa on arvioiden mukaisesti noin 5000 tuhoutunutta koulua. Seitsemän koulua tuntuu hyvin pieneltä määrältä katastrofin suuruudessa. Pitää nopeasti siirtää ajatukset takaisin yksittäisiin lapsiin, joiden elämää on voinut koskettaa edes pienellä tavalla humanitaarisen työn kautta. Toteasin itselleni, että ensimmäisen kuukauden aikana on saavutettu paljon, mutta on todella paljon vielä edessä. Odotan tulevaa viikkoa innolla tietäen, että se varmasti sisältää uusia yllätyksiä.

Lasten ääniä ja tiesulkuja

(27.4.2010) Sunnuntai-iltana löytyy taas vähän aikaa muistella viikkoa ja prosessoida, mitä täällä on tapahtunut. Viikon kohokohta oli vierailu Leoganen Ecole Sainte Croix -koululla torstaina. Koulu on aloittanut toimintansa kahdeksassa suuressa kouluteltassa (2 luokkahuonetta per teltta).

Oli hienoa kävellä alueella ja kuulla lasten ääniä. Monesta teltasta kuului opetusta tai oppilaiden keskustelua, kun he tekivät ryhmätyötä.

Yksi teltta herätti huomioni, kun sieltä kuului pien-

ten lasten naurua ja leikkiä. Pysähdyn kuuntelemaan hetkeksi, kun en ollut kuullut tätä ihanaa ääntä pitkään aikaan. Kun pysähdyn oviaukon eteen, oli paljon pikkuisia hymyileviä kasvoja vastassa. Ehdin juuri ottaa valokuvan, ennen kuin lapset juoksivat luokseni. Yksi tarttui kiinni jalasta, toinen kädestä ja muut tunkivat ympärille. He halusivat vain olla lähellä uutta vierasta.

Yllätyin siitä, kuinka paljon lapset kaipaavat läheisyyttä, rakkautta ja huolenpitoa kun he ovat vihdoinkin päässeet takaisin kouluun. Kun monelta heistä on kuollut sukulaisia, ja kotona saattaa olla todella vaikeaa, niin turvallisuudessa kouluympäristössä he uskaltautuvat taas avautua ja etsiä rakkautta ja läheisyyttä. Yleensä lapset ujostelevat tai vähän vierastavat uusia ihmisiä, mutta tässä koulussa otetaan vieraat vastaan innolla. Olisin halunnut jäädä leikkimään lasten kanssa, mutta oli pakko jatkaa matkaa.

Muut viikon tapahtumat taas muistuttivat, että elämä täällä on hyvin kaukana "normaalista" elämästä muual-

la päin maailmaa. Suunnitelmia pitää muuttaa, kun tilanne elää koko ajan ja uusia haasteita tulee vastaan.

Alkuviikosta kaupunki oli hyvin hiljainen ja oli vähän liikennettä kun polttoainetta ei ollut saatavilla. Suuri laivakuljetus oli myöhästynyt ja koko maasta alkoi loppua polttoaine. Kun tilanne rupesi huolestuttamaan minua, paikalliset rauhallisesti selittivät, että tämä tapahtuu vähintään pari kertaa vuodessa ja pitää vain muuttaa matkasuunnitelmia ja odottaa, että uusi lasti saapuu satamaan.

Kun vihdoin saatiin polttoainetta, yritin käydä vierailemassa Leoganen koulukohteissa katsomassa miten opiskelu etenee. Valitettavasti matkanteko loppui Gressierin kaupunkiin, noin 10 kilometrin päässä Leoganesta, kun alueen ainoalla tiellä oli mielenosoitus. Paikalliset työntekijät olivat raivanneet

kaupungin raunioita ja siivonneet katuja, mutta heille ei ollut maksettu työstä. Työntekijät päättivät tukkia tien rakennusjätteellä siihen asti, että heille maksetaan.

Kun muuta reittiä ei ole, maan itä-länsi-suuntainen liikenne pysähtyi siihen, ja meidän piti kaantua takaisin Port-au-Princeen. Tällaiset käytännön haasteet muistuttavat siitä, kuinka hauras maan tilanne edelleen on ja miten ihmisillä on hätä. Kun koko perheen elämä riippuu siitä että saa kuukauden palkan ja voi ostaa ruokaa, ihmiset tekevät mitä tahansa.

Useassa paikallisessa tap-tap bussissa lukee suurin värikkäin kirjaimin "la vie continue" (elämä jatkuu), muistuttaen ihmisiä, että haasteiden yli nousta ja elämä jatkuu. Kaikenlaisia haasteita tulee eteen, mutta työ myös jatkuu ja etenee. Viime viikolla avattiin taas lisää telttakouluja. Pikku hiljaa lasten leikit ja nauru leviävät tuomaan lisää ilonaiheita ihmisten vaikeaan arkeen.

DAVID KORPELA

Eräänä iltana laitoin veljeltäni Ruotsista lahjaksi saamani "diskin" pyörimään ja istahdimme Saara vaimoni kanssa kuuntelemaan kaunista musiikkia. Olimme jo sitä soitelleet aiemminkin, mutta juuri tällä kerralla "Näky" laulu vaikutti niin, että sen vakava ja koskettava sanoma jäi mieleeni koko illaksi.

"SE RIITTÄÄ"

"Niin totta kohta näky tää, sä ethän joukosta jää?" Nuo sanat soivat sisälläni lakkaamatta. Todennäköisesti olin nukahtanut, kun huomasin meneväni joukon mukana suuresta aukosta avaraan huoneeseen, jossa ihmiset ryhmittäytyivät kolmeen jonoon. Huoneen perällä oli sen leveydeltä vastaanottopöytä, jonka takana istui kolme henkilöä, "sihteeriä". Jokaisella oli edessään suurikokoinen avoin kirja sekä hiukan sivummalla tietokone, jota he silloin tällöin vilkaisivat. Melkein kaikilla jonossa olevilla oli ikään kuin pieniä paketteja, joillakin aivan sylin täydeltä. Huomasin niiden olevan ansioita- suosituksia. Jokainen joutui astumaan sihteerin eteen yksin. Oli tunne, että kun ihminen astui esiin, niin ei hänen tarvinnut itseään esitellä,

sillä kaikki oli avointa; kirja aukeni juuri tulijan kohdalta. Jokainen yritti tarjota ansioitaan, mutta niitä ei otettu ollenkaan huomioon. "Sihteeri" vilkaisi avautunutta kirjaa, samoin "tietokone" taulua ja osoitti kädessään olevalla kynällä vasemmalla puolella olevan lasiseinän suuren huoneen ovea. Näin siellä olevan paljon hämillään olevia ihmisiä. En kuullut ääniä, mutta tunsin ja tiesin, että siellä ihmeteltiin tapahtunutta. Jokainen väitti kohdallaan tapahtuneen erehdyksen.

Olin keskimmaisessa jonossa. Minua alkoi pelottaa, kun minulla ei ollut mitään suosituksia eikä ansioita. Jotakin oli olevinaan sivummalla ja yritin sieltä kurkottaa ja saada jonkun "paketin", mutta en saanut pysymään mitään käsissäni. Minulle tuli hätä,

kun mikään ei pysynyt käsissäni, tai jos jotakin sain kiinni, niin se liukui pois. Annoin jo muutaman takanani tulevan mennä ohi, että saisin hiukan aikaa saadakseni jotain mukaani. Kuitenkin minun oli pakko astua vastaanottajan eteen. Olin niin peloissani, että vapaisin. Näin vielä sivummalla omasta mielestäni minulle kuuluvan "paketin" ja yritin osoittaa kädelläni sinnepäin, mutta käsi ei noussut. Tunsin itseni tyhjäksi tyhjemmäksi ja läpinäkyväksi vastaanottajan katseen edessä. Tiesin olennon odottavan, että sanoisin jotakin. Yritin löytää jotain puolustukseksi, mutta mitään ei tullut. Purskahdin itkuun, ja viimein sain kuin voihkaisemalla sanotuksi: "Minulla ei ole mitään muuta kuin Jeesus." Olennon kasvoille tuli niin

kuin auringon valo, ja kasvoista hohti ääretön rakkaus. Samalla olento sanoi: "Se riittää", mene tuosta ovesta" ja osoitti kynällään oikealla puolellaan olevaa läpinäkyvässä seinässä olevaa ovea.

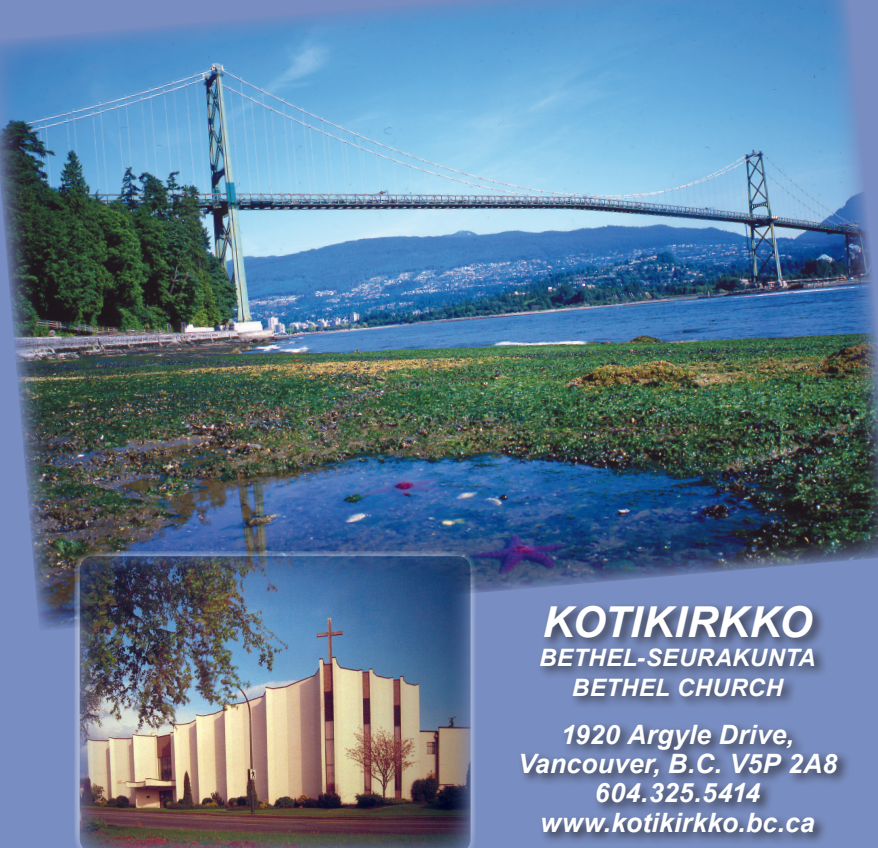
Minulla oli sellainen tunne, jota en ollut koskaan ennen saanut kokea. Sitä ei voi sanoilla kuvata; onni, autuus, vanhurskaus, rakkaus, ikionnellinen. Heräsin itkin- ihmettelin! Ääretön kiitollisuus ja onnentunne jatkui siinä vuoteella ollessani. Onko tämä esimakua tulevasta? Jeesus riittää, "Se on täytetty." Lainaen vielä lopuksi Raimo Raution laulun sanoja: "Sain katsella näkyä ihanaa, olin matkalla taivaisiin...niin totta kohta on näky tää, sä ethän joukosta jää."

ELJAS ROSSI

Kesäkonferenssi 2010

Vancouverin Kotikirkolla on ilo kutsua ja toivottaa Sinut tervetulleeksi kesäkonferenssiin 12.-15. elokuuta!

Saavumme keskeltä, idästä, pohjoisesta, etelästä sekä lännestä ja saamme yhdessä juhlia Kristusta, joka on Herra. Ohjelman rakenne antaa mahdollisuuden imeä Raamatun opetusta, iloita yhteydestä, rakentua uskossamme ja nauttia tuttujen tapaamisesta.

KOTIKIRKKO
BETHEL-SEURAKUNTA
BETHEL CHURCH

1920 Argyle Drive,
Vancouver, B.C. V5P 2A8
604.325.5414
www.kotikirkko.bc.ca

Toivottavasti saamme nähdä Sinut Vancouverissa!

Hannu Haukka leivottiin kunniatohtoriksi

JATKOA SIVULTA 7

detty kansa janosi Jumalan Sanaa. Palaute siitä oli uskomattoman runsas. Moskovon postitoimistoon tuli kerrankin erään ohjelman jälkeen miljoona kirjettä palautteena, niin että postivirkailijat ehdottivat tuovan sa kaiken saapuneen postin Hannun toimistoon pyytäen vain palauttamaan takaisin hänelle kuulumattomat.

Laura oli tehnyt oikean valinnan lääketieteen opiskelijana. Sen tuloksena, Jumalan johdatuksessa, hän on saanut antaa paremman näkökyvyn ehkä miljoonille kuin joku tavallinen silmäkirurgi kenties muutamille tuhansille elämänsä aikana. Lauran valinta jäi voimakkaasti nuorten opiskelijoiden mieleen siitä, että elävän Jumalan vaikuttamat valinnat kantavat elämässä kauas ja tuovat parhaan mahdollisen lopputuloksen.

Puheessaan Hannu kertoi myös tämän hetkisestä työstään, joka ulottuu entisen Neuvostoliiton alueiden lisäksi Aasiaan ja Afrikkaan. Peräti Israelissa on sanomaa pi-

detty esillä. Nöyrästi puhuja antoi kaiken kiitoksen ja kunnian Jumalalle, joka antoi näyn työstä ja on avannut suljettuja ovia yksi toisensa jälkeen. Voimakas kehoitus yliopistosta valmistuneille oli käydä sisälle Jumalan avaamista ovista. "Muistakaa aina - me palvelemme kaikkien mahdollisuuksien Jumalaa. Hänelle ei mikään asia ole mahdottomuus."

Olemme iloisin ylpeitä tästä Kanadan Vancouverin pojasta, Hannu Haukasta. Harvoin on tainnut siirtosuomalainen saada sellaista arvonantoa kuin Hannu tämän vuoden Vappuna Trinity Western Yliopiston valmistujaisissa. Hannu, teit oikein seurattessasi kutsumustasi silloinkin kun Sinua kehoitettiin jättämään venäläiset rauhaan ja palaamaan takaisin Kanadaan. Uskon ettei tämä tohtorin viitta jarruta työtäsi, vaan siipesi kantavat aina laajemmille alueille Jumalan avulla. Lopuksi totean, että HAUKKA näkee paljon laajemmalle ja tarkemmin kuin jotkut muut linnut.

LAURI KARHINEN

Tunsin kuinka Jeesus seiso vierelläni ja odotti

Ennen kuin he huutavat, minä vastaan, heidän vielä puhuessaan minä kuulen (Jes.65:24). Jos jollakin teistä on sata lammasta ja hän kadottaa yhden niistä, niin eikö hän jätä niitä 99 erämaahan ja mene etsimään kadonnutta, kunnes löytää sen (Luuk.15:4).

Äitini opetti minut rukoilemaan niin pian kuin opin puhumaan. Olen aina rukoillut, ja sain jo varhain monia rukousvastauksia. Lapsena sunnuntait olivat hyvin tärkeitä, koska silloin pääsin pyhäkouluun. Sieltä juuri jäi pysyvästi mieleeni Raamatun kertomus Hyvästä Paimenesta, joka lähti etsimään kadonnutta lammasta.

Lähdin jo nuorena lapsuuden kodistani maailmalle, mutta tiesin että sinne jäi rukoileva äiti, joka muistaa minua. Myöskin naapurissa oli uskovia, jotka muistivat minua rukouksin. Aikaa kului ja kuljin maailman teitä. Mutta Herran silmät tarkkasivat minua. Elämäni tuli paljon vaikeuksia ja vastoinkäymisiä. Silloin aina pyysin apua Herralta ja usein Hän kuuli-kin ja auttoi. Kiitin Häntä siitä! Mutta kuitenkin en tarttunut Herran käteen. Ajattelin, että kuljen keskitietä, mutta eihän sellaista tietä olekaan. On vain kaksi tietä, kaita tie, joka on elämän tie, ja laava tie, joka vie kadotukseen.

Herra oli johdattanut minut Kanaan. Olin ollut täällä 8 vuotta kun ensimmäinen suruviesti tuli Suomesta. 33-vuotias sisareni oli kuollut yllättäen aivoverenvuotoon. Olin joskus lukenut sanat "Oletko valmis kun tuonelan vene-

mies soutaa rantaasi noutamaan sinua." Silloin ne sanat alkoivat pyöriä mielessäni. Olisinko ollut valmis? Minne olisin joutunut? Minulle oli kerrottu, että sisareni oli kytketty sydänkoneeseen, mutta hän oli jo muuten aivokuollut. Rukoilin: "Herra, herätä sisareni ja ota minut, kun hänellä on pieni poika, joka tarvitse äitiä." Yhä

voimakkaampana tuli kysymys: "Oletko valmis?" En, en olisi ollut. Ilm. 3:20 sanoo: "Katso minä seison ovella ja kolkutan, jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan ja hän minun kanssani." Tunsin kuinka Jeesus seiso vierelläni ja odotti, että tarttuisin Hänen käteensä.

Sanoin vihdoinkin: "Olen valmis, tule minun elämään!" Matt.10:32: "Jokainen joka tunnustaa minut ihmisten edessä, Minäkin tunnustan isäni ja enkelien edessä." Silloin ymmärsin hyvin, että ei ole mitään keskitietä. Aloin kertoa ihmisille, että olen löytänyt ja valinnut Jeesus-tien.

Siksi kehotan sinuakin, joka luet tätä etkä ole vielä Jeesus-tiellä, tee ratkaisusi nyt. Tänä on otollinen aika, tänään on pelastuksen päivä. Me emme koskaan tiedä milloin meidän aika on lähteä, milloin elämämme lanka katkeaa. Sen katkeamisen jälkeen on myöhäistä tehdä ratkaisua. Raamatussa kerrotaan rikkaasta miehestä ja Lasaruksesta. Siinä käy hyvin selvästi ilmi, että sillä puolen rajan on liian myöhäistä pyytää armoa ja armahdusta.

Kuuluisa saarnaaja William Haslam oli johtamassa kokousta kun hänelle tuotiin

viesti: "Isäsi on kuolemaisillaan, ja haluaa nähdä sinut, tuletko?" Hän lähti heti, mutta perille saavuttuaan, hänelle sanottiin: "Tulet liian myöhään, isäsi kuoli!" Haslam meni kuitenkin isänsä vuoteen viereen ja alkoi puhua Herran rakkaudesta. Mutta kun hän mainitsi Jeesus nimen, hänen isänsä hymyili ja sanoi: "En ole kuollut, nyt vasta alan elää."

Todellakin, kun jätämme tämän maallisen savimajamme, sitten vasta alamme elää. - Eikä siellä ole kipua, eikä murhetta, eikä mitään ikävää.

Rukous

*Vapahtani tulen luoksesi tällaisena.
Saan turvata Armoosi Sun.
Olen heikko ja uupunut,
on voimani vähäinen, mut' Herrani
Jeesukseni, Sinä väsyneen ollalles'
nostat. Sinä sidot ja parannat.
Kiitos Golgatan työstäsi Jeesus,
minun syntyni vuoksi Sinä kärsit,
kestit tuskan kauhean.
Oi, Armoa suurta, minkä osakseni
saanut olen.
Vapahtajani, Sinua rukoilen
anna apusi, anna voimasi,
että paremmin voisni tietäsi vaeltaa,
että valonasi olla voisni, että kerran
edes yhden pienen lyhteen toisin.*

ANJA ERTOLAHTI

Tapahtuma Thunder Bayssa

"Sunnuntaina 25. huhtikuuta vietettiin iloista kastejuhlaa Thunder Bayn Saalem seurakunnassa. Filip Momo Sankoh ja sisar Poni Modi menivät kasteelle ja liittyivät myöskin seurakunnan jäseniksi. Molemmat ovat Sudanista kotoisin ja asuneet jo useamman vuoden Thunder Bayssa. Kastajana toimi pastori Pekka Perho" MJS

MARKO SELKOMAA

JATKOA SIVULTA 6

Silloinen poikaystävä käytti Rezaa hyväksi huumeiden myymisessä ja myi myös Rezaa itseään.

Kun tapasimme Rezan van- kilassa, hän ei halunnut puhua, sillä hän oli pahasti traumatisoi- tunut ja masentunut. Myöhem- min etsimme Feliciaa Tiran- an kaupungista, jonne hän oli jäänyt naapurissa asuneen ystävällisen romaninaisen huostaan. Löysim- me tytön Äiti Teresan päiväko- dista. Felician kauniit silmät ovat surumieliset, sillä elämä on koh- dellut häntä huonosti.

Nyt Vankilalahetyksen sosi- aalityöntekijä on ottanut Felicia- tytöstä huolehtimisen sydämen asiaksi. Rezalla on toiveita pääs- tä pian ehdonalaiseen vapau- teen. Suomesta löytyi myös kum- mi, jota Felician tarina kosket- ti. Tämä kummi ei vain lähetä rahaa

Lapset eivät ole kauppavaravaa

vaan on myös lupautunut rukoi- lemaan Felician puolesta. "Ru- koilen, että nuo surulliset silmät muuttuvat iloisiksi", toteaa suo- malainen kummi.

Feliciasta ei tule ihmiskau- pan uhria, kuten hänen äidistään, koska on ihmisiä, jotka haluavat toimia Kristuksen käsinä, jalkoi- na ja rahakukkaroina tässä maail- massa.

ANNE SORILA

Tule kummiksi! Jos haluat auttaa Felician kaltaisia lapsia ja mui- ta ihmiskaupan uhreja, voit ryh- tyä kummiksi. Lisätietoja Fidan kummilapsityöstä ja ilmoittautu- minen kummiksi:

www.tulekummiksi.fi
kummi@fida.info.

Mirjami Myyrä 80 vuotta

Rakas Äiti kultamme täyttää 25. 5 jo 80 vuotta. Siinä aivan kesän kynnyksellä syntyi Mirjami tyttönen esikoisena kymmenestä sisaruksesta. Maanviljelijä pariskunta Erkki ja Lyydia Metsälä, olivat onnelliset vanhemmat siellä Suurmiehillä kauniilla tanhuvilla.

Kotona laulettiin paljon ja se on ollut kalliina perintönä vuosien varrella. Taivaalliset asiat olivat tärkeitä ja niin myös Mirjamikin kahdeksan vuotiaana luovutti elämänsä Jeesuksen käsiin. Kotkassa, vuonna 1938, pidettiin nuorisopäivät, jossa Ahosen Eino johti nuoria taivaan tielle. Kitaransoitto kiinnosti ja sitä halusi myös Mirjami opetella. Isä oli luvannut oman kitaran kunhan taito lisääntyy. Noin kymmen-vuotiaana, muistelee äiti uunin pankolla istuneensa, ja kovasti harjoitellen taito kasvoi. Ensimmäinen kitaralla opittu laulu oli "Vaikk' olenkin näin halpa ja pieni, niin silti oon onnellinen...". Kitara tuli sitten isän saapuessa lomalle sodasta. Toisilla miehillä oli pyssyt selässä...isä Erkillä oli vilttiin kääritty kitara tyttarelleen. Siitä alkoi harrastus toden teolla. Sisaruksia kun siunaantui lisää, niin Mirjami myös opetti heitäkin soittamaan. Äiti oppi tekemään kovasti työtä, ja monitaitoinen sekä ahkera tytär oli suuri apu vanhemmilleen.

Vuodet vierivät ja taisi olla myös jossain nuorisopäivillä, kun Mirjami tutustui erääseen Pauli Myyrään, joka oli kotoisin Kouvolasta. Vierähti jonkin aikaa ja niin asia todettiin hyväksi ja Jumalan johdattukseksi. Kihlat haettiin elokuussa 1950. Seuraavana vuonna kesäkuun 17. päivänä pidettiin kauniit häät Metsälän pihamaalla. Haikeaa oli lähteä kotoa rakkaitten luota ja totutella asumaan kaupungissa. Oli kuitenkin varmuus Taivaan Isän johdattuksesta ja rakkaus avioliitsoon.

Kouvolan Betaniasta tuli uusi hengellinen koti ja hyviä ystäviä siunaantui paljon. Laulun lahjalla oli käyttöä ja Betanian kitarakuoro sai ahkeran jäsenen. Jossain vaiheessa äiti myös johti kuoroa. Siihen aikaan se tapahtui usein kitaraa soittaen. Vieläkin on kuva mielessäni kuinka kitaran vartta heilautettiin kuoroa johdettaessa.

Kaksi tytärtä saapui melko peräkkäin ja äiti ompeli ahkerasti vaatteita pienille saporopäille sekä itselleen. Saatiin kasvaa taivaallisten asioiden keskellä ja jo varhain saimme luovuttaa elämämme Jeesuksen käsiin. Kalliin perinnön annoitte, äiti ja isä.

Vuosia vierähti paljon ja 1969 lokakuun ensimmäisenä päivänä suuntasimme Vancouveriin, Kanadaan. Tuomo setä oli jo mennyt edellä ja isällä oli työpaikka valmiina Erisalun kehystämössä. Oli uusia vaihteita ja haasteita. Englannin kieltä piti alkaa oppia. Äiti oli töissä suomalaisessa leipomossa ja sitten myöhemmin monet vuodet suomalaisen leipokodin keittiössä. Taitava ruuanlaittaja löysi hyvän työpaikan.

Hengellinen koti oli tärkeä asia ja pian sekin löytyi Bethel seurakunnasta. Monia ystäviä saatiin ja elämä alkoi luonnistaa. Kuoroasia oli läheinen äidille ja siellä hän lauloi monia vuosia. Oli mukava laulella altoa äidin kanssa vieretysten.

Isä on jo ollut taivaan kodissa pian seitsemän vuotta. Äiti asustelee Finnish Manorin asunnossaan. Kauniita kudottuja tossuja syntyy vieläkin tasaista vauhtia ja pullaa leivotaan usein. Käytävässä leijaillee ihana tuoksu ja naapuritkin saavat maistiaisia. Siellä kutoessaankin hengelliset laulut kaikuvat äidin huulilta...ne virkistävät ja vahvistavat uskoa. Ne ovat rakas perintö. Sinulla on neljä lastenlasta ja olet aivan "tupla mummo" kahdelle pirteälle kullamurullekin. Siunaamme sinua äiti kulta ja kiitämme väsymättömästi rakkaudestasi ja esimerkistasi.

RAKKAUDELLE, TYTTÄRESI RAIJA JA RITVA PERHEINEEN

Eriparia kengät!

Me ihmiset olemme kaikki erilaisia. Meillä on omat mielipiteemme ja ajatuksemme, mikä tuokin värikkyttä tähän elämään. Kaikilla meillä on myös omat kenkämme, jotka joskus eivät sovi toisen jalkaan. Näin sattui miehelleni Hannulle.

Olin aamulla kirkolle lehtitalkoisiin lähtiessäni laittanut hänen kenkensä toiseen jalkaani. Olin siellä, ja jo kohta kotiin lähdössä, kun Hannu soitti ja sanoi, että voitko katsoa kenkiäsi. Katsoin sitten ja huomasin, että toisessa jalassani minulla oli oma musta juoksukenkä ja toisessa Hannun saman värinen kenkä. Minulle oli tietenkin mahtunut isompi kenkä, mutta kun Hannu oli lähdössä ja laittoi kenkiä jal-

kaansa, ei hänelle mahtunutkaan minun pienempi kenkäni.

Kukin meistä kulkee täällä omaa polkuaan ja valitsee myös oman "tensä". Toisilla on murhetta ja sairautta, joka ei useinkaan koske meihin, kun kävellemme omissa kengissämme. Myös monet kulkevat syvällä synnin tietä, ilman pelastusta ja iankaikkisen elämän toivoa. Vasta kun itsellemme tapahtuu jotain, voimme ymmärtää toisen ihmisen tuskaa. Sanotaan, että vasta kun olemme kävelleet mailin toisen ihmisen kengissä, tiedämme paljon enemmän hänen elämästään.

Kunpa oppisimme kuuntelemaan ihmisten hätää ja tuskaa ja myötelämään heidän kanssaan. Mutta usein meillä on itsellämme niin paljon puhumista, että emme pysty

keskittymään toisen ihmisen kuuntelemiseen. Usein olen huomannut, että puhuminen on auttanut monessa vaikeassa tilanteessa. On lahja olla kuuntelija. Heitä on kuitenkin vaikea löytää. Jokaisella meillä on jokin Jumalan antama lahja ja olisi hyvä käyttää sitä, ja näin olla siunaukseksi ystävillemme ja lähimmäisillemme, itse edes siitä tietämättä.

IRMELI ROUHIAINEN

Uusi levy

Halusin ilmoittaa että olen tekemässä uutta levyä täällä Amerikan puolella, jossa nykyään asun. Kyseessä on ensimmäinen studiolevyni/sooloprojektini, ja olen saanut levyllä tuottajaksi Jukka Palosen, joka on monille Suomessa tuttu jo entuudestaan. Hän on toiminut täällä Amerikan puolella vuosia musiikkona David Wilkersonin Times Square-seurakunnassa, New Yorkissa, ja on tällä hetkellä Springs Church'in musiikin johtaja (music director) Colorado Springsissa (www.thespringschurch.com).

Levyllä on tulossa kymmenen laulua, jotka ovat kaikki omaa käsialaani. Muutama niistä on julkaistu aikaisemmilla levyilläni, mutta suurin osa on uutta materiaalia. Laulut ovat suomenkielellä, paitsi yksi englanninkielinenkin mahtuu mukaan. Laulut ovat perinteistä ylistysmusiikkia, mutta myöskin sellaisia joita luokitteisin rukous-/luottamus-lauluiksi.

Levyllä on siunaantunut mukaan upeita muusikkoja ja laulajia sekä Amerikasta että Suomesta, m.m. Matthew Ward (2nd Chapter of Acts), Branden Taulbee (Basso, Sonicflood), Jari Levy (Exit yms), Hanna-Maria Helenius, + muita. Levyllä tulee myös aidot jouset 3-4 lauluun. Äänitykset tapahtuvat sekä Nashvillessa, Colorado Springissa että Suomessa, ja miksaus ja masterointi Nashvillessa. Julkaisu olisi tarkoitus tapahtua Juhannuksena.

Jos tahdotte kysellä lisää tai mahdollisesti tehdä pienempää tai suurempaa juttua aiheesta, niin voitte vapaasti ottaa yhteyttä sekä minuun että Jukka Paloseen.

Kiitos teille, ja Jumalan runsasta siunausta, Petri Kosonen

pmkosonen@gmail.com

Kännykänumeroni: +1 561 252 5355

ASIAMIEN INFO

Reino Partanen
1269 Forestwood Dr.
Mississauga, ON L5C 1J2
Puh. 905-896-0418
sirpar@rogers.com

Seija Sippola
9827 Palishall Rd. SW
Calgary, AB T2V 3T4
Puh. .281.7082
ssippola@shaw.ca

Taimo Majalahti
Finnish Church
P.O. Box 1017
South Porcupine, ON P0N 1H0
Puh. 705.235.5025
taimo_majalahti@yahoo.com

May Adair
58 Mill Ranch Rd.
Naselle, WA 98638
Puh. 306.484.3401
madair@wwest.net

Laina Kuokkanen
c/o Saalem Church
21 Walkover Street
Thunder Bay, ON P7B 1L1
Puh. 807.345.8343

Sinikka Martikkala
5110 Tilton Lake Rd.
Sudbury, ON P3G 1P2
Puh. 705.522.2394
s_r_martikkala@yahoo.ca

Onni Toivanen
3732 Ross Street
Red Deer, AB T4P 1E2
Puh. 403.346.2489

Liisa Lieder
163 River St. #1
Fitchburg, MA 01420-3025 USA
Puh. 978.343.9659

Eila Hyvarinen
9774 S. Midway Rd.
Dafer MI 49715 USA
Puh. 906.248.6610

Sinikka Lukkarinen
P.O. Box 103,
Broadview, SK S0G 0K0
Puh. 306.696.2253
oldfinnsnet@hotmail.com

Airi Tomminen
317-900 Tormie Ave.
Victoria, BC V8X 3W6
Puh. 250.381.2418
tomminen@shaw.ca

Eini Rahko
c/o Finnish Church
1510 High Ridge Rd.
Florida, USA 33461
Puh. 561.254.8590

Paavo Wiitasalo
1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8
Puh. 604.734.5972
wiitasalo@shaw.ca

Lahjoitukset ovat tervetulleita!

Royal-pankin asiakkailla on mahdollisuus käyttää suoraa tilillepanoa, mikäli sinulla on online-yhteys pankkiin. Ota yhteyttä toimistoon, jos olet kiinnostunut.

Donations are Welcome!

For Royal Bank customers who do on-line banking, it is possible to use the direct deposit option. Contact us if you are interested.
editor@todistaja.com
604.321.0555

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church

Pastori **Veikko Aro-Panula** 705 522-2164
1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 Fax (705) 522-4879
Web sivu. http://siion.blogspot.com

Su. • Aamukokous klo 10.00
Ti. • Lähetyspiiri klo 12.00
To. • Raamattutunti ja rukous klo 19.00
Radio-ohjelmat lauantaisin klo 8.30, Sudbury 95.5 FM,
North Bay 103.5 FM, Elliot Lake 102.5 FM,
Manitoulain 102.1, ja sunnuntaisin klo 8.30, Sudbury 98.9 FM.

Puhelinsana (705) 522-5540

South Porcupine, Ontario

South Porcupinen Saalem-seurakunta

Finnish Pentecostal Church

Pastori **Taimo Majalahti**
199 Main Street
South Porcupine, ON P0N 1H0
Puh/Fax (705) 235-5025
taimo_majalahti@yahoo.com

Su • klo 8:30 Radiolähetys Chapleau 95.9 FM, Hearst 92.9 FM,
Kapuskasing 83.7 FM, Sudbury 98.9 FM,
Timmins 104.1 FM
Su • klo 18:00 Hyvän Sanoman ilta
Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Helluntaikirkko

Finnish Pentecostal Church

891 Peoples Rd.,
Sault Ste. Marie, ON P6C 3W1

Puhelin ja Fax kirkolle: (705) 253-8383 • www.finnishchurch.com

Pastori **Rudolph Hyvärinen** 705 253 8383

Sunnuntaina: Klo 10:00 (English Service)
Klo 11:30 (Finnish service)
Keskiviikkoisin: Klo 19:00 Sanan ja rukouksen ilta
Perjantaisin: Klo 19:30 Youth Meeting

Sunday School, Bible Studies and Youth Meetings also in
English. Translating into English in other meetings too - if needed!

Puhelinhartauden saa numerosta (705) 253-2427

TERVETULOA! WELCOME!

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evankelista **Liisa Lieder**

163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025
Puh. (978) 343-9659

Kokoukset joka Su klo 14:00 Lähetyskirkossa
Rukouskokoukset kodeissa.

Radiolähetys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

Lake Worth, Florida

SUOMALAINEN

HELLUNTAISEURAKUNTA KOTIKIRKKO

Finnish Pentecostal Church

1510 High Ridge Rd.
Lake Worth FL 33461 U.S.A.

Pastori **Petri Kosonen**
Puh/Fax kirkolle: (561) 533-5716
Puhelinsana 24 h (561) 585-1110
Internet-kotisivu: www.kotikirkko.us

Su • klo 9:00 Suomenkielinen Aamukokous
klo 10:30 Kahvitauko
klo 11:00 English Worship Service
Ke • klo 19:00 Midweek Service
To • klo 19:00 Sana ja rukous ilta
Su • klo 9:00 Radio-ohjelma "Hyvät Uutiset" asemalta
WPBR 1340 AM

Toronto, Ontario

Saalem

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale. ON M2L 1B3
Puh.(416) 222-2291 Fax.(416) 222-3356

Pastori **Paavo Korpela** Puh. (416) 733-0854
Pastori **Walter Tuokkola** Puh. (647) 406-0412
Internet-kotisivu. www.saalem.org

Su • Aamukokous suomenkielinen klo 10.00
English Service 11.45
To • Sanan ja rukouksen ilta klo 19.30
Pe • Nuorisoiilta /Youth Meeting klo 19.30

Puhelinhartaus 416 222-7474

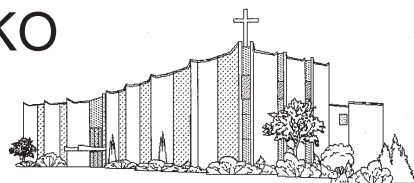
TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

Bethel-seurakunta
Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8

Puh. 604 325-5414

Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori **Klaus Lehtimäki** 604 451-4500

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu klo 10:00
Sun • English Service & Sunday School 11:00 am
To • Rukousta ja Raamattua klo 11:00
Fri • Youth meeting 7:30 pm

Puhelinsana 604 324-4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO

Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen Puh. (250) 381-2418
Joka toinen keskiviikko klo 13 kodeissa

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church

Jorma Heinikainen

1148 Fonda Crt. S.E. Calgary, Alberta T2A 5S2
403-248-9907 e-mail: heinikainen@shaw.ca
Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi
ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo,
hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI

Yhdyshenkilö **Sinikka Lukkarinen** Puh. (306) 696-2253
Box 103, Broadview SK. S0G 0K0

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1
Puh. (807) 767-6938 Fax (807) 767-7587

e-mail: saalem@tbaytel.net • Puhelinhartaus: (807) 767-7875

Pastori **Marko Selkoma** (807) 767-6927
2 Pastori **Veli-Matti Suoperä** ((807) 767-6938
Nuorisopastori **Pekka Perho** (807) 768-3680

Su • klo 10:00 Aamukokous
Sunday • 12:00 noon Family Celebration & Sunday School
Su • klo 18:00 Iltakokous kerran kuukaudessa
Ti • klo 11:00 Päivärukoushetki
Ke • klo 19:00 Sana & rukous
To • klo 13:00 Eläkeläiset joka toinen viikko
Thursday • 7:00 pm Midweek Prayer & Bible Study
Friday • 8:00 pm Youth Meeting

Radiolähetys Su • klo 5:45 asemalla 91.5FM ja klo 7.00
asemalla 103.5/104.5FM • Internet-kotisivu: **www.saalem.com**

Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

ISÄNPÄIVÄNÄ!

Näin Isän päivän lähestyessä ajattellessani omaa isääni, tulee mieleeni hyvä isä. Isäni oli kova tekemään työtä perheensä hyväksi, hän rakasti meitä lapsia.

Mieleeni tulee monet kerrat kun olin hänen kanssaan kalassa. Joskus vietettiin öitäkin saarella. Siinä nuotion äärellä isä kertoi pojalleen tapahtumia ja muisteloita elämästään. Ne hetket ovat jääneet lähtemättömästi mieleeni. Useinhan on niin, että lapsuudessa kuulemamme ja kokemamme asiat seuraavat muistissamme läpi elämän, niin että muistamme ne selkeästi myöhemmässäkin vaiheessa.

Tein isäni ja äitini kanssa monet marja- ja sienestys matkat, jotka ovat jääneet mukavina muistoina mieleeni. Kalamatkoilla saattoi tapahtua, että tuli tosi kova myrsky, ja moottoriveneen potkuri pyöri aallon harjalla tyhjää. Mutta minulla oli kuitenkin levollinen mieli tietäessäni, että isäni tiesi miten myrskyssäkin ohjataan ja luovitaan, sillä vesistö oli hänelle tuttu vuosikymmenien ajoilta. Samoin on Taivaallinenkin Isämme ohjaamassa elonpurttamme, mitä niin helposti kovat myrskyt ja salaiset karikot johtavat haaksirikkoon. Mutta kun tiedämme, että Herramme on purttamme ohjaamassa niin silloin saamme olla varmoja, että Hän ohjaa meidät taivaan satamaan, missä ei ole enää matkan vaikeuksia. Siellä saamme kiittää Jeesusta iankaikkisesti.

Kun olimme jo muuttaneet Kanadaan, saimme viestin, että isäni oli sairastunut vakavasti. Se oli hyvin raskasta kuulla. Hän tuli vielä yhdessä äitini kanssa käymään luonamme, koska matka oli suunniteltu ennen sairastumista. Oli ilo nähdä hänet vielä, mutta ikävä oli nähdä hänet kovissa kivuissa. Kun saatoin heidät lentoasemalle ja katselin kun isä käveli pois päin ja vilkutti, niin tiesin että emme enää tapaa täällä maan päällä. Isäni sai kokea

uskoontulon sairastuoteellaan ja pian sen jälkeen hän muuttikin taivaan kotiin, vain kuusi viikkoa matkan jälkeen, 56-vuotiaana. On kuitenkin ihana tietää, että tapaan hänet kerran taivaassa, joten tämä ero ei ole lopullinen. Vaikka isäni oli ihmisenä hyvä ja mallikelpoinen, niin se ei ollut viedä häntä kuoleman jälkeen taivaan

Ari isä ja Hannu

iloon. Hän sai kokea viimeisinä elinpäivinä, että Jeesus vain voi ohjata hänetkin siihen rauhan- satamaan, missä hän sai levon sielulleen. Se oli suurta Jumalan armoa ja rakkautta hänen kohdallaan. Toivon että

jokainen meistä ymmärtäisi kuinka tärkeä asia on laittaa asiat kuntoon Jumalan ja ihmisten kanssa, ennen kuin joudumme jättämään tämän maan ja laskemaan purtemme siihen "satamaan", jonka me itsekukin kerran täällä kohtaamme.

HANNU ROUHIAINEN

Suomalaisten Suurjuhlat 2010

Sault Ste. Mariessa (Heinäkuu 28 - Elokuu 1)

Perjantaina on Aamuhartaus klo 9:00 Roberta Bondar Park yhdessä Pyhä Maria luterilaisen kirkon kanssa. Teemana on "Oi Herra, mikä aamu". Perjantai-iltana on "Ilo Sanoman Ilta" ruokailu ja konsertti joka alkaa klo. 16:30 Delta Hotelissa. Lauantai-illan tapahtuma on yhteinen Pyhä Maria luterilaisen kirkon ja Suomalaisten helluntaikirkon kanssa, 424 Second Line, klo.18:00. Teema tälle Sanan ja Sävelen illalle on "Kohottakaa riemuhuuto Herralle kaikki maa". Sunnuntai-aamuna Jumalanpalvelus on jälleen yhdistetty tilaisuus, Essar Centerissä klo. 10:00. Laulajat ja lauluryhmät hengellisissä tapahtumisissa tulevat Suomesta, USAsta, ja Kanadasta, ja esiintyvät myös Suurjuhlilla 2010 eri tilaisuuksissa.

Isäni

*Kun sinua ajattelen, isäni,
näen jäyhän olemuksesi,
josta huokui turvallisuus
tytönnaperon olemukseen.
Muistan ne lukuisat kerrat,
kun otit puutikun
jalastani tai kädestäni,
minun ääneen hykertäessä,
kun oli "bätä ja hyvä mieli yhtä aikaa".
Senkin muistan,
kun olin jättänyt kantapäni
pyörän pintojen väliin.
Sitä kun tuskin uskalsi katsoa,
sitä haavaa.
Mutta sinun sylissäsi
oli hyvä olla silloinkin.
Saunan lauteillakin oli niin hyvä olla,
kun asetit kaksi pikkuistasi
vastakkain ja kylvetit heidät*

*vastalla yhtä aikaa.
Kuulen korvissani vieläkin
sinun kylvetyslorusi.
Kuinka se voisikaan unohtua
vuosikymmenten tomun alle.*

*Isäni, toivon saaneeni
sinulta edes vähän itseäni
järkesi ja henkesi valoa;
hiukan enemmän sanojesi harkintaa,
ennenkuin ne pyrkivät suusta ulos,
niinkuin minulle usein käy.
Mutta ennen kaikkea muuta
kiitän sinua turvallisesta
ja rakastavasta isän kuvasta,
joka on antanut minulle perustan
Taivaallisen Isän kuvaan.
Isän, jonka syliin saan tulla
aina kipuineni.
Kiitos, Isä!*

Terttu Karhinen

Helluntaikirkko Finnish Pentecostal Church

Psalmi 118:1a

**"Kiittääkää Herraa! Hän on hyvä,"
"Give thanks to the Lord, for He is good;"**

**Tervetuloa Suurjuhlille 2010.
Olet sydämellisesti tervetullut mukaan juhlien
hengellisiin tilaisuuksiin.**

**Welcome to Finnish Grand Festival 2010.
A warm welcome to the festival's spiritual events.**

**891 Peoples Road
Sault Ste. Marie
ON P6C 3W1
(705) 253-8383**